

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מס' 1-26

מיום 20/01/2026

ב' שבט תשפ"ו

סדר יום:

1. דיווח ראש מועצה
2. אישור פרוטוקול מליאה לאישור תקציב + מליאה 9-25. מצ"ב לעיונכם.
3. תב"רים.
4. עדכון ועדה לאיחוד חטיבות (ככל שתהייה התקדמות של הוועדה)
5. שונות.

1

בברכה,
דרור דותן
מנכ"ל

ד.נ.ה.ר. חברון פארק תעשיות מיתרים מיקוד 9043550

מועצה אזורית הר-חברון
ישיבת מליאה מן המניין מס' 1-26
מיום 20/01/2026
ב' שבט תשפ"ו

משתתפים:

אלירס אזולאי	ראש המועצה
בר חי יוסף	חבר מועצה סוסיא
זיו שפירא	חבר מועצה אשכולות
שרגא אריאל	חבר מועצה נגוהות
קובי בן גרא	חבר מועצה מצודות יהודה
אלקנה נווה	חבר מועצה מעון
נעמה פוליאקוב	חברת מועצה שני לבנה
עוז הורוביץ	משקיף עשהאל
כהן אלעזר	חבר מועצה טנא עומרים
אבנר חדד	חבר מועצה שמעה
מאיר כהן	חבר מועצה כרמל
שמעיה אסולין	חבר מועצה אדורה
ניר בלושטיין	חבר מועצה סנסנה

2

חסרים:

אורי הורוביץ	חבר מועצה מעלה חבר
מלמד ידידיה	חבר מועצה בית חג"י
נחום אלינור	חברת מועצה עתניאל
מיכאל הראל	חבר מועצה תלם

נוספים:

רון כהן	גזבר המועצה
דוד סעייד	רמ"ט המועצה
דוד סגל	מבקר המועצה
רויטל סופר	מנהלת לשכת מנכ"ל
תושבי הר חברון	

ד.נ הר חברון פארק תעשיות מיתרים מיקוד 9043550

מועצה אזורית הר חברון

פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 1-26

מיום 20/01/2026, ב' שבט תשפ"ו

אלירם אזולאי: ברשותכם. יש לנו פה קוורום? רוי אנחנו יכולים להתחיל? טוב.

דרור נמצא השבוע בחופשה, אז נאחל לו שיהנה וכשהוא יחזור הוא ישלם על זה ביוקר. נתחיל עם דיווח ואחר כך נעבור לנושא של המליאה הערב. שלום לכולם. גם לתושבים שהצטרפו אלינו. נחמד לראות פנים של תושבים במליאה. ברוכים הבאים.

אוקיי אז עדכון מהחודש האחרון, מה עברנו, איפה היינו, מה עשינו ממש בקצרה.

ביקור אצל בעלי עסקים מקומיים

התחלנו עבודה אינטנסיבית עם העסקים המקומיים, גם היחידה לקידום עסקים, דורית, אני באופן אישי מסתובב בין העסקים גם כדי להכיר גם כדי להבין את האתגרים ולראות איפה אנחנו יכולים לתת להם מענים יותר טובים. פנינו לעסקים, יש לא מעט עסקים שביקשו שנבוא ונגיע אליהם, ואנחנו במהלך סבב נעבור אצל כל העסקים שנמצאים בהר חברון ומעוניינים שנגיע אליהם ונלמד את העסק שלהם ונראה איך אפשר לטייב את זה גם ברמה הרוחבית וגם בכל מיני בעיות פרטניות. זה חלק מהעבודה שלנו.

סיור כתבים

כדי להכיר את הר חברון לארץ ולעולם הבאנו לכאן איזשהו סיור כתבים שרובם מתקשורת תוך ארצית ממדינת ישראל, חלק גם תקשורת חוץ, כשלמעשה הראינו להם הרבה מאוד ממה שקורה במרחב של הר חברון, מדבר, פלישות, יישובים, חוות, בהחלט היה יום שגם יצאו ממנו לא מעט אייטמים בתקשורת שהבהירו כמה החשיבות של הר חברון ושל החלוצים שפועלים כאן.

עצרת תמיכה במשפחת גואילי

יזמנו ביחד עם בני שמעון ומיתר ולהבים, יותר נכון, לא אנחנו יזמנו, אנחנו הצטרפנו, ליוזמה שהייתה ממיתר וממשפחת גואילי והצטרפנו ליוזמה הזאת ומאז כמעט כל מוצאי שבת, אני רואה שם תושבים בכמה פעמים שהגעתי, תושבים מהר חברון שמגיעים כדי לתמוך במשפחת גואילי. מאוד מאוד חשוב. משפחה מאוד חמה, יקרה, ממלכתית. חשוב לה שעם ישראל יתמוך בהם וחשוב להם שהאמירה הזאת תהיה באמת מעל כל במה שהדבר הזה הוא בסוף חוצה מגזרים וחוצה דעות וכולנו רוצים בעזרת השם שרן גואילי ומאחלים שהוא יחזור כמה שיותר מהר, למדינת ישראל.

סיור מנהלים בבני שמעון

שיתוף פעולה נוסף עם בני שמעון שהתחיל כבר לפני כמה חודשים, בביקורים שהם היו כאן. אנחנו הלכנו לביקור שם כדי ללמוד איך הם עובדים בבני שמעון. היה לנו ביקור של כל מנהלי המועצה עם מנהלי המועצה של בני שמעון ביחד עם מנכ"ל המועצה שלהם וראש המועצה. והביקורים האלה מניבים שיתופי פעולה שהתחילו גם בתחום הרווחה, החיבור בין קהילות, ממשיכים לחיבורים שאנחנו ממש עוסקים בימים האלה בחינוך. יש לנו גם ילדים מבני שמעון שלומדים בהר חברון, בעיקר בבית ספר תמרים. התחלנו ממש בשבוע האחרון שיתוף פעולה נוסף עם בני שמעון, ועם מיתר באר שבע ועומר למעשה לתכנן את כל נחל חברון בצורה כל הקו מהמרום למעלה בחברון ועד הקצה בפארק באר שבע מקבל איזשהו טיפול וחמשת הרשויות ביחד עובדות על העניין הזה. אנחנו נבחרנו בשם כל חמשת הרשויות להוביל את כל נושא התכנון של נחל חברון. קיבלנו לזה גם תקציב. אנחנו למעשה מתחילים לתכנן את הצינור של נחל חברון. המימון מגיע מקיזוז מהש"פ שהם המזהם קיזוז מהמיסים שהערבים משלמים. משרד האוצר קיזוז להם את הכסף עבור התכנון, העביר את זה למועצה אזורית הר חברון ואנחנו היום מתכננים את זה עבור רשות המים ועבור חמשת הרשויות.

4

אריאל שרגא: ממש את כל מה שעובר לגזרתנו?

אלירם אזולאי: כן. צינור עם מתקנים.

סיור משרד החוץ

במסגרת העבודה להכיר את הר חברון לעולם, הבאנו לפה את כל הדיפלומטיה הציבורית של משרד החוץ שהגיעו לכאן ולמעשה פעם ראשונה הבינו מה זה בכלל הר חברון לא מתחת לפלורוסנטים בירושלים או באיזושהי שגרירות בעולם אלא באמת בשטח. כשהמטרה היא שחלק מהמשלחות שמשרד החוץ מביא למדינת ישראל, הוא מביא בערך 200 משלחות בשנה, יעברו גם בהר חברון. משלחות של כל מיני משפיענים, עם משלחות של פוליטיקאים, משלחות של אנשים שהם מובילי דעה. והמשלחות שמגיעות למשרד החוץ, מטעם משרד החוץ למדינת ישראל, חלקם בעזרת השם, יעברו גם בהר חברון וזה חשוב גם לחזק את הקשר עם גם עם העולם וגם עם משרד החוץ שהכיר פה הרבה יותר טוב.

החלטת ממשלה - דורן

החלטת ממשלה דרמטית על הקמת יישוב שנקרא דורן, נמצא בין נגוהות לאדורה. דיברנו עליו קצת פעם שעברה. יש כבר גרעין משפחות שאנחנו מגבשים לשם. אנחנו גם מגבשים תוכנית עם תקציב גם ביחד עם אמנה למבנים ולתשתיות כדי להגיע לשם. ולמעשה אנחנו נמצאים בשלב שבו אנחנו, מבקשים, דורשים, מצה"ל שיעלה ביחד אתנו, אנחנו לא יכולים לעלות שם לבד, זה אזור מאוד מורכב. הנושא הזה נמצא בדיונים כרגע עם משרד הביטחון, עם הפיקוד, ועם מנהלת ההתיישבות. אתמול והיום היו לי פגישות בעניין הזה גם עם שרת ההתיישבות שהייתה פה היום וגם עם מנהלת ההתיישבות אתמול. ואני מקווה שבקרוב נצליח להביא גם את שר הביטחון לכאן לסיור בשטח שיראה בעיניים ויבין כמה המקום הזה חשוב אסטרטגית. כדי שנוכל לעלות לשם כמה שיותר מהר.

מירון דרור

מירון דרור השנה כמעט הכפלנו את כמות המשתתפים משנה שעברה. תודה גדולה גם למתנ"ס, למחלקת ביטחון, לכל המחלקות שהיו שותפות להפקה של זה. בהחלט היה מירון גם יפה, גם מקצועי וגם קיבלנו ברוך השם מזג אויר שהאיר לנו פנים. אמרו שהיה מסלול מאוד מאוד קשות, כנראה כמו שמתאים לדרור. נחשוב על זה גם לגבי שנה הבאה.

5

חנוכת גנים במצפה יאיר ובמעון

במצפה יאיר ובמעון חנכנו גנים במסגרת הגנים שהקמנו בקיץ האחרון.

ביקור מירי נבון מנהלת מחוז דרום במשרד החינוך

מנהלת מחוז דרום ומשרד החינוך ביחד עם כל הצוות המקצועי שלה, הגיעו להר חברון למעשה כדי להכיר גם את מוסדות החינוך, גם את האתגרים שלנו וגם להבין טיפה יותר את המרחב. בהחלט היה היום שבסופו אמרה בצורה כנה מנהלת המחוז, חשבתי שאני יודעת מה זה הר חברון, הבנתי שאני לא מבינה כלום. ואני מבינה איפה צריך היום לסייע לכם כדי לעזור להתקדם גם בנושא של גם בנושאים החינוכיים של מוסדות החינוך שיש לנו כאן וקשרי העבודה האלה הולכים ומתהדקים, זאת מנהלת מחוז חדשה ואני מקווה שבעזרת השם זה גם יניב פירות.

אירועי חנוכה

הייתה פה הופעה של משפחת גרינליק בחנוכה.
עשינו הדלקת נרות גם בדורן, גם בבסיס מגב בתלם.
יום סבא וסבתא ונכדים שהפיקו פה המרכז הקהילתי ואגף הרווחה.
מסע אחים ואחיות של ילדים עם צרכים מיוחדים כדי לתמוך גם במשפחות וגם באחים.

הריסת שוק רמאדין וסמוע

ברמאדין ובסמוע למעשה בוצעה אכיפה מאוד מאוד מסיבית של ברמאדין זה סדר גודל של 120 מבנים בשוק, שיכול להיות ששמעתם עליו בעבר, השוק הפיראטי, שתבינו שהשוק הזה גלגל בערך 10 מיליון שקל שחור ביום. בערך 10,000 רכבים של בדואים היו מגיעים לשם ליום. וקונים פשוט משם את כל מה שהם יכולים לקנות, מזרימים הרבה מאוד כסף שחור, עבודה מאוד ארוכה גם עם הישוב טנא, גם מול הפיקוד, גם מול משרד ההתיישבות, מנהלת ההתיישבות, מנהל אזרחי, פיקוד, כולם. בסופו של דבר כל השוק הזה נהרס, נחסמה הדרך אליו והיום יש שם אפס פעילות. השוק הזה התחיל לעבור לסמוע. פקחי הקרקעות שלנו זיהו את זה, הם זיהו גם פה והתחילה עבודה מהם, אבל הם זיהו שהשוק הזה מתחיל לעבור לכיוון סמוע. התריעו בשלב יחסית מוקדם כשהיו שם משהו כמו 15 חנויות. וגם זה בוצע ונהרס כליל במהלך השבועיים האחרונים.

6

פגישה עם נשיא המדינה

בהמשך לפגישה, לטקס שנשיא המדינה הגיע לתלם לחנוך את בית הכנסת בשכונת אורי.
הוא ביקש שנגיע אליו לאיזושהי פגישה כדי לראות איך אנחנו מחזקים את הקשרים עם קהילות בעולם. ביקשנו ממנו להירתם בעניין הזה כדי לחבר אלינו קהילות ולהביא אותן גם להכיר וגם להיות שותפות והתחילו כמה חיבורים שבעזרת השם אני מקווה שגם יניבו פירות.

כנס בעלי עסקים

בהמשך למה שדיברתי איתכם על העסקים עשינו כנס ראשון לבעלי עסקים בהר חברון כדי לתת להם כלים. אחד מהכלים שבערב הזה נתנו להם זה למעשה, הדרכה לקראת קול קורא שיצא, של החטיבה להתיישבות שמאפשרת מענקים של עד 150,000 שקל לעסק. ונתנו להם ערב שבעצם ילווה את ההגשה הזאת כדי שמי שזה מתאים לו יוכל להתקדם עם זה.

שירות לתושב – אישור תושב, רישום לגנים

גם הרישום לגני הילדים התחיל אתמול ותוך יום יש הרשמה של כמעט 500 ילדים מתוך 1,400. זה הכל מקוון והאישורי תושב, כל התושבים שנמצאים בעצם אצלנו בתוך המערכת, קיבלו את האישורי תושב יום לפני תחילת השנה האזרחית.

חנוכת טיילת "דרך נדודי דוד" והנחת אבן פינה ל"שביל תהילים"

בטיילת שהקמנו בין מעון לכרמל למעשה חנכנו את הטיילת ביחד עם חצי מהממשלה שזה השר חיים כץ, הוא גם שר הבריאות, גם שר השיכון, גם שר הרווחה וגם שר התיירות.

זיו שפירא: וגם שר בלי תיק

אלירם אזולאי: חנכנו איתו את הטיילת של מעון כרמל. נפרדנו שם בטקס מרגש גם ממוריה שמסיימת את תפקידה אחרי 12 שנה במועצה וזה הזדמנות טובה להגיד לה גם בשם מליאת המועצה ובשם התושבים כאן, תודה גדולה על כל מה שהיא בנתה ועשתה בהיבט התיירות שזה באמת היה ממצב של אפס עד למצב שאנחנו נמצאים בו היום. בעזרת השם לעוד הרבה,

אלקנה נווה: ולשמעיה שהיה בתפקיד ודחף לזה

7

אלירם אזולאי: נכון, נכון, שמעיה היה המנהל שלה במשך כמה שנים. בהחלט. חנכנו, בעצם הנחנו אבן פינה להמשך טיילת שתהיה מסוסייה הקדומה ובעזרת השם תגיע עד יער יתיר. כרגע קיבלנו הרשאה תקציבית לשני מקטעים, לשני מקטעים ראשונים מתוך ארבעה מקטעים. וזה בעזרת השם יצא כבר לביצוע בחודשים הקרובים.

סיור בנגוהות

עשינו סיור מקצועי בנגוהות עם מנהלי האגפים הרלוונטיים, חצי יום סיור מקצועי וישיבה עם הנהגת היישוב. כדי לעמוד גם על האתגרים וגם על הצרכים של הישוב ולראות איפה אפשר לקדם.

אריאל שרגא: הערכה גדולה.

מכונות למחזור בקבוקים

הוצבו שלוש מכונות למחזור בקבוקים שבעצם מאפשרות לתושבים לשים בקבוקים 24 שעות ביממה ולקבל את הכסף ישירות לטלפון שלהם מהאפליקציה. מכונות מאוד מאוד

משוכללות שהגיעו מחו"ל. כל מכונה כזאת עולה קרוב ל-200,000 שקל. ויתכן שאנחנו נצא במהלך השבועות הקרובים עם המשרד לאיכות הסביבה, שגם עזר לנו לקנות אותם לעוד ארבע מכונות כאלה ברחבי המועצה. אנחנו נראה, נוציא אולי קול קורא ליישובים ונראה איפה בדיוק נציב אותם במקומות שיהיה לזה התכנון. כרגע זה מוצב בשלושת בתי הספר האזוריים. זאת אומרת, בדביר, בסוסיה ובאולפנה באשתמוע.

ישיבות סטטוס עם יזמים

עשינו, בעצם התחלנו לשבת בישיבות סטטוס עם היזמים שעובדים עם היישובים בהר חברון. אחת לרבעון עם כל אחד מהיזמים שעובדים כאן עם היישובים גם כדי לפתור חסמים, גם כדי לזרז תהליכים וגם כדי לעמוד על דברים עקרוניים. זה לא סותר עבודה שוטפת של היזמים ושל היישובים מול מחלקת הנדסה, אבל זה כן לפעמים פותר הרבה מאוד סוגיות עקרוניות שאנחנו רוצים לזרז. בסוף המטרה שלנו, זה שכל יזם שחתום עם יישוב, הבנייה והאכלוס יהיו כמה שיותר מהר ולפעמים צריך לדחוף את היזם, לפעמים צריך לדחוף פה בתוך המועצה, לפעמים צריך לדחוף בחוץ ולפעמים צריך לדחוף את היישוב ולכן אנחנו עושים עם כולם ביחד את הישיבות האלה אחת לרבעון.

8

מעבר שוויץ - שני ליבנה

מעבר שוויץ, ליד שני ליבנה, היה לנו שמה אירוע מורכב מול התושבים, גם של שני ליבנה וגם של חירן. הגענו להסכמות. עם הצבא, עם האוגדה ועם החטיבה ואני מקווה שבאמת הדבר הזה יתיישר. בסופו של דבר כולנו אוהבים ומוקירים את חיילי צה"ל ואנחנו בהחלט אומרים פה בצורה מאוד מאוד ברורה שאנחנו נגד כל גילוי של דיבור לא יפה כלפי חייל או משהו אחר. העבודה שלנו, מול המפקדים שלהם, בטח לא מולם, ולכן הייתה פה בעיה שלא נתנו לתושבים לעבור בלי הצגה של תעודות זהות ונוצרו שם פקקים מאוד גדולים והיינו צריכים להסדיר את כל הנושא הזה.

סיור מועצת האשכול

מועצת האשכול התארחו אצלנו. אשכול רשויות יהודה ושומרון הוא איגוד ערים המונה 25 רשויות מקומיות ביהודה ושומרון.

תוכנית שגרירים – יצאנו לדרך

תוכנית שגרירים נציגים מכל הר חברון נציגים מכל מיני יישובים ומכל מיני תחומי חיים

שאנשים מתעסקים איתם כאשר המטרה היא שהשגרירים האלה יכירו את הקהילות בעולם, יכירו את התרבות של איך מדברים עם קהילות בעולם, בעיקר קהילות בארצות הברית, מתוך מטרה. זו תכנית מאוד מושקעת. היום היה היום הראשון שלהם בתל אביב. זו תוכנית של חמישה ימים מלאים, לא ברצף, ויש להם שם איזה יומיים ברצף בירושלים עם לינה. ולמעשה המטרה היא שכשמגיעות לארץ קבוצות, כשמגיעות להר חברון קבוצות מחו"ל הם ידעו בעצם לשגר את הר חברון בצורה שהם זה לא יהיה רק בן אדם אחד או שניים במועצה, אלא נרחיב את זה כדי גם למשוך, לייצר יותר קשרים, יותר לידיים עם קהילות בחו"ל.

פיילוט משרד הרווחה

נכנסנו לפיילוט של אחת מתוך ארבע רשויות במדינת ישראל עם משרד הרווחה בעזרת מיכל וולדינגר חברת הכנסת, כשלמעשה המטרה היא בפיילוט הזה, שיהיו לנו יותר שירותים של בריאות הנפש אנחנו יודעים לתת לתושבים ולחזק כאן את החוסן. היא הייתה כאן בסיוור, ראתה מה אנחנו עושים, ראתה איך עובד פה אגף הרווחה. והיא אמרה תשמעו עקרונית כבר סגרתי את הפיילוט אבל ראיתי מה אתם עושים ומה הצורך שלכם. ולמעשה נכנסנו לפיילוט הזה שיימשך כשנה ואנחנו מקווים שהוא באמת יהיה מוצלח וימשיך כאן.

9

כנס מטפלים

כנס לכל המטפלים בהר חברון ובסביבה, זאת אומרת הזמנו את כל המטפלים, מטפלים רגשיים בכל מיני תחומים של בריאות הנפש, התפתחות הילד, מכל מיני תחומים, הובילה את זה יפעת גנון מאגף הרווחה, מנהלת האגף, ולמעשה מטפלים מכל המרחב הגיעו כדי לקבל יום שלם של תכנים כאן בהר חברון.

סיבים אופטיים – חיבור ראשון בסנסנה ובית חגי

ברוך השם סיימנו עם התשתיות של הסיבים ברוב הישובים. כרגע יוצאים נכון להיום, ממש היום התחילו עם זה, החברות בעצם התחילו לצאת לתושבים עם הצעה כבר להתחבר לבתים ולהתחבר לסיבים. היום יצאו בהודעה לבית חגי ולסנסנה. אני מעריך שבמהלך השבועות והחודשים הקרובים, נגיע לרוב היישובים ובעצם נשלים את הפרויקט הזה וכולם יהיו מחוברים כאן לכל מי שרוצה כמובן לסיבים אופטיים. זהו, נראה לי שזה וזה סיימנו.

זיו שפירא: למה הלוגו של אקספייבר מופיע פה?

אלירם אזולאי: הם החברה, אקספייבר זה החברה למעשה שבפועל, התושב מתקשר מולם כדי לקבל את השירות. המדינה היא זו שבנתה את התשתית.

זיו שפירא: אתה יודע שהם באשכולות והם על הפנים.

אלירם אזולאי: אז אני אומר לכם, המדינה בנתה את התשתית, חתמה עם חברת לניר ואקספייבר כדי שהם יתנו את השירותים. זו לא חברה שאנחנו בתור מועצה בחרנו אותה, זו חברה שזכתה במכרז של משרד התקשורת.

אריאל שרגא: אלירם תוכל להגיד כמה מילים על קב"ט?

אלירם אזולאי: אני יכול להגיד, כיוון שהוא לא כאן, אני לא רוצה לדבר כשהוא לא כאן, אני רק יכול להגיד לכם שני דברים לגבי קב"ט המועצה. קב"ט המועצה מסיים את תפקידו, ישבנו ובעצם בהבנה הדדית, הבנו שזה לא יכול להמשיך כי יש לנו מחלוקות מקצועיות ולכן אנחנו מסיימים, ומסיימים בטוב והוא לא זורק את המפתחות והולך ובעזרת השם אנחנו יוצאים בימים הקרובים למכרז. ואנחנו מקווים שנמצא מחליף ראוי, הוא יעשה חפיפה ונמשיך את זה בצורה טובה.

10

אריאל שרגא: מה עבד פחות טוב מבחינתנו?

אלירם אזולאי: אני לא רוצה לפתוח את זה פה. אני לא חושב שזה הפורום, אני לא רוצה לפתוח את זה פה, זה לא נכון. זה לא לדיון מליאה, זה בעיקר דיון פנים ארגוני. אם מישהו רוצה אחר כך בפרטי לקבל עוד פרטים, אז בשמחה. אבל אני יכול להגיד לכם שזה היה על רקע של חילוקי דעות מקצועיים ועל הרקע הזה הייתה הבנה הדדית שאי אפשר להמשיך.

אם לא קיבלתם את פרוטוקול 9-25 אנחנו לא נאשר את זה. במליאה הבאה אנחנו נשלח את זה ובמליאה הבאה אנחנו נאשר את הפרוטוקול של המליאה הקודמת. רגע לפני שאני עובר לתב"רים, אני רוצה לשלוח מכאן תנחומים לחברנו אורי הורוביץ, שיושב שבעה על אמא שלו, שבעזרת השם לא תדעו עוד צער, עוז הנכד, נמצא פה גם משקיף מטעם עשהאל. ושבעזרת השם תדעו רק בשורות טובות כמשפחה. נעבור לתב"רים. אני עובר על התב"רים ברצף- תב"ר 2264 רכש רכב ליישוב אדוריים, 170,000 שקל ממשרד הביטחון ללא מאציינג. תב"ר 2265 שיפור מוכנות לחירום, 132,000 שקל ממשרד הפנים ללא מאציינג. תב"ר 2266 שיפוץ של המרכז פיס הקהילתי, זה בעצם מה שנמצא בסוסיה 430,668

אלקנה נווה: כתוב מרכז חוסן כרמל.

אלירם אזולאי: מה זה מרכז?

מאיר כהן: אה, זה השיפוץ של הגנים בכרמל.

אלירם אזולאי: של הגנים?

מאיר כהן: מה שהיה פה שנה שעברה, שיפוץ של הגן.

אלקנה נווה: היה על זה תב"ר של 600 אלף שקל בקיץ הקודם. לקחנו על זה הלוואה.

אלירם אזולאי: עוד שניה נקבל את ההבהרה אם זה בכרמל או בסוסיה. בואו נמשיך. בינוי מבנה נוער טנא, למעשה קיבלנו הרשאה ממשרד החינוך לטנא עומרים לבינוי של מבנה. לתנועת נוער, 1,916,850 ללא מאציינג. תכנון תב"ע, להרחבת אזור התעשייה שמעה מיתרים ממשרד הכלכלה 2 מיליון שקל ללא מאציינג. ישיבה תיכונית מיתרים 7 מיליון שקל להקמת הישיבה כאן במיתרים.

11

אלקנה נווה: אפשר טיפה לתת לזה פירוט איך זה הגיע ל-7 מיליון שקל.

אלירם אזולאי: כן, יש פירוט של אקסל, של אומדן, על המבנים שלמעשה צריך לבנות כאן. עם התשתיות באזור התעשייה מיתרים וזה גם, לדעתי זה גם הוצג לוועדת כספים, נכון?

קובי בן גרא: לא, זה לא, אני, אפשר לדבר רגע על התב"ר הזה בבקשה?

אלירם אזולאי: אני רק אקריא את כולם ואז אחרי זה אפשר זה, בסדר? ומשאית אשפה שאנחנו קונים למעשה את המשאית השלישית. 1.150,000 מהלוואת פיתוח תשתיות, זה במסגרת מה שאישרנו גם בתוכנית העבודה של התקציב במליאה הקודמת.

קובי בן גרא: יש לנו גם התייעלות לאורך השנים היא תכניס כסף

אלירם אזולאי: ראינו שלאורך שנים אנחנו מתייעלים.

קובי בן גרא: המשאית תכוסה, כאילו, זה אמנם רואים פה מיליון ומאה של הלוואה, אבל זה, נראה לי תוך 4 שנים עובר כבר לרבע.

מאיר כהן: כן, היא תאסוף בעוד מקומות. המשאית נוספת בחירן, זה עדיין?

אלירם אזולאי: זה משאית שלישית.

מאיר כהן: הם משלמים לנו גם על

אלירם אזולאי: לא רק הם גם קק"ל, גם הצבא, כל הלקוחות שבעצם אנחנו גובים מהם חוץ מהתושבים. ועשינו תכנית עסקית שהדבר הזה למעשה אמור להחזיר את עצמו אחרי שלוש שנים ולייעל את המערכת ובעצם להוריד לנו את העלויות של הפינוי אשפה. מרכז טיפולי רגשי נפשי, בשמעה הגדלה של 35,500 השותפים שלנו פה זה נגב גליל והחוסן הלאומי. זה הגדלה. לגבי ה-7 מיליון שקל, רצית להגיד משהו, קובי?

קובי בן גרא: הספקנו לדבר על זה בוועדת הכספים. אפשר להגיד 50 אחוז. שאלתי שאלות המשך, טרם קיבלתי אותן. אז אני אעשה את זה כאן. לשאלתך אלקנה יש תחשיב אני יכול להראות לך אותו. זה בערך 22 מבנים יבילים שיוצא שם. זה 3.5 מיליון, עוד 3.5 מיליון של פיתוח, שבילים וכאלה. אז יש תחשיב מאחורי זה, זה לא סתם מספר שזרקו אותו

12

אריאל שרגא: אבל צריך את כל המבנים האלה ב-DAY ONE?

קובי בן גרא: שאלה ממה שראיתי, אפשר לוותר על כמה בהתחלה, בשנתיים הקרובות נצטרך את כולם.

אריאל שרגא: בסדר, עדיף לי להוציא כסף עוד שנה וחצי שנה.

קובי בן גרא: לא, זה לא הרבה כסף. הפיתוח הוא חלק עיקרי, אתה גם ככה תעשה אותו. והמבנים היבילים, נניח הורדת שתיים, זה 332 אלף ש"ח בערך.

אלירם אזולאי: זה בכל מקרה לא מתחיל, בכל מקרה. זה מסגרת, בכל מקרה זה הולך לפי, גם לפי הצרכים בשטח וגם לפי. וגם לפי ההתקדמות של כמות הכיתות שם.

אלקנה נווה: השאלה אליירם איך אנחנו לא כל קיץ חוזרים על הדבר הזה, כי אני חושב שדיברנו על זה גם בשני הסעיפים הקודמים שהיינו פה כמליאה. וזה שכל לפני קיץ אנחנו באים ולוקחים הלוואות בסדר גודל של 10 מיליון שקל לטובת חינוך, וזה חינוך זמני, זה לא יהיה קבע. ואנחנו מעמיסים פה על השוטף הלוואות עצומות.

אלירס אזולאי: א' אנחנו אישרנו את זה במסגרת התקציב של 2025, אישרנו ב-2026, שאישרנו במליאה הקודמת והכנסנו את זה כבר במליאה הקודמת הצגנו את הצרכים הכלליים של הלוואות הפיתוח שנצטרך לקחת ב-26 והראינו שחלק מזה זה עבור החינוך ולכן הדבר הזה הוא לראשונה תכנון מראש שנכנס לתוך מסגרת התקציב שכבר אישרנו אותה ב-26' ובמהלך השנה אנחנו נפרט את ההלוואות שאנחנו לוקחים. כדי לקדם כל מיני פרויקטים, ביניהם גם הפרויקטים של החינוך. יש לנו פה מורכבות וחוסר גדול בשטחים חומים ובקווים כחולים, ואנחנו יודעים על זה, ואנחנו עובדים על זה. ולכן ככל שאנחנו נתקדם עם התב"עות ועם השטחים החומים ועם חוזי החכירה, נוכל לבנות גם קבע.

קובי בן גרא: יש לי שאלה. קודם כל רונן, כמה עומס מלוות, כמה הלוואות עומד להיות לנו אחרי שאתה רואה את ההלוואה הזאת, סה"כ?

רונן כהן: המספר נכון להיום, זה מה שכתבתי לך אז 40, לא כולל הביוב, 41, 42. כאשר במהלך השנה אנחנו מחזירים הלוואות, כ- 4 מיליון שקל, קצת פחות. כל הלוואה שאתה לוקח. אתה לא יודע מה, עד גם עכשיו אנחנו מאשרים 7 מיליון שקל. עוד למשאית מיליון 100, זה יהיה יותר מהר. זה משפיע על עומס המלוות. זה תלוי מתי לוקחים את זה. אם 7 מיליון לוקחים בחודש פברואר, אז ה-7 מיליון כפול 12, אם לוקחים את זה בפועל, רק בחודש מאי ורק אז מגיע הקבלן

קובי בן גרא: אני לא מדבר איתך על ההחזר, אני מדבר על הסה"כ

רונן כהן: זה משתנה בהתאם להחזרים, בהתאם לזה. אז במידה של כל ה-7 מיליון שקל יהיו בפנים, אנחנו נגיע לעומס מלוות של קרוב ל-208 מיליון שקל, אם מדברים על אחוזים, במשרד הפנים אנחנו תמיד נבדקים כשאנחנו בודקים איזה מדברים על אחוזים. אם בסוף 24 אחוזים על 21 אחוז, עכשיו נהיה 21.5, 22 אחוז, אז יהיה פחות מ-25 אחוז, זה די ברור. שכאשר המשרד הפנים דיברו על 30 אחוז, בדרך כלל עד 30 אחוז, בפועל לא גובים. כאילו, זה איזשהו נורמה, 30 אחוז של עומס מלוות. זה איזשהו דבר שהוא בתוך הנורמה, לא אומר עדיף תמיד להיות בפחות הלוואות. שצריך צריך.

קובי בן גרא: עכשיו עוד שלוש שאלות קטנות נוספות. אחד, אם הייתה לנו הרשאה של משרד החינוך עכשיו, האם המספרים היו משתנים? קטנים? גדלים? נשארים אותו דבר?

רונן כהן: המספרים?

אלירם אזולאי: רגע, רגע, שנייה, שנייה. אני רוצה להבין את השאלה, מה השאלה?

קובי בן גרא: אם עכשיו בעוד שנה אומרים לי, תשמע קובי יש לך הרשאה של משרד החינוך על סך 8 מיליון שקלים. עוד שנה אתה יכול לעבוד על היתר בניה

אלירם אזולאי: למה, לקבע?

קובי בן גרא: כן, האם זה יקטין לי את ההלוואה של המבנים, לצורך העניין, במקום 22 מבנים יבילים כמו שיש בתחשיב האם אני אוכל לבנות 15 מבנים רגילים ועוד 7 כיתות במבנה ביי"ס

אלירם אזולאי: כיוון שאנחנו מתכננים לבנות את הקבע, כבר במקום שאנחנו מתכננים את הזמני לידו אז א' הזמני נשאר ומשרת את הקבע ודבר שני כשאתה עושה תשתיות אז הן משרתות אותך גם לקבע. כמה בדיוק מתוך הדבר הזה ישרת את הקבע, ברור שאי אפשר להגיד עכשיו. אבל מצד שני כבר ייעדנו את כל חטיבת הקרקע הזאת בערך 30 דונם עבור הישיבה כאן במיתרים. אז כל עבודה שנעשה שם, בטח תשרת הישיבה ברמת התשתיות ויכול להיות שגם ברמת המבנים.

14

קובי בן גרא: ככה, במידה ויש איחוד של החטיבה

רונן כהן: אני רוצה לומר משהו. גם בשנה הבאה תהיה הרשאה תקציבית עד שבסוף אנחנו יודעים שיש הכל בתיקוד, תהיה הרשאה תקציבית עד שחותכים את הסרט, יש, עוברים כמה, עובר עוד קומות. ראינו את זה בכמה כמה מקומות, זאת אומרת זה לדעתי שנתיים שלוש, זה קובע, אתה מדבר בקצב של התכנון.

קובי בן גרא: אוקיי, התחשיב עכשיו של ה-7 מיליון, בשנים האלה, לא מניע איחוד חטיבות ולא מניע בחירה חופשית לתושבים לעבור בין מה שהם רוצים. עכשיו אני עברתי גם עם המסקנות הוועדה ובטח יהיה פה עוד מעט שינוי בהמשך. במידה ומחליטים על איחוד חטיבות / שתושבים יכולים לבחור איפה הם רוצים ללמוד, האם ה-7 מיליון שקלים האלה גדלים ובכמה? הכיתות כרגע מניחות אין איחוד חטיבות.

אלירם אזולאי: אני לא חושב שזה, לא, אני לא חושב שזה משפיע. בתוך ה-22 כיתות, כששנה הבאה אנחנו בישיבה צומחת, זה בטח לא משפיע על זה.

קובי בן גרא: לקחתם שתי כיתות בחשבון

אלירם אזולאי: בסדר, גם אם נצטרך עוד כיתה, זה לא משפיע בסוף. בתוך תחשיב של 22 כיתות, זה לא משפיע.

קובי בן גרא: זה לא בדיוק 22 כיתות, זה נניח בית מדרש נחשב 5 כיתות, זה 8 כיתות. יש לך 8 כיתות שם.

אלירם אזולאי: אז אני אומר עוד פעם. כיוון שאנחנו מתכננים פה 22 כיתות וזו ישיבה צומחת, כרגע אנחנו מתכננים את זה 22 כיתות לשלב הראשון. אם נראה שיש לנו צורך להגדיל את הדבר הזה בהמשך בהתאם לכמות התלמידים שתגיע, אז נגיע לכאן ונגיש את ההצעה.

קובי בן גרא: אז אנחנו לא יודעים להגיד כמה בערך זה יקח, אוקיי. דבר אחרון

אלירם אזולאי: יכול להיות שגם לא.

אבנר חזד: יכול להיות שגם לא.

15

קובי בן גרא: בסדר אבנר, אבל אני רואה את הדברים אחרת, אני לא סתם שואל, בסדר

אבנר חזד: ואנחנו גם רואים את הדברים אחרת

קובי בן גרא: דבר אחרון, המספרים עכשיו שרואים אותם פה, מדברים כולה על השנתיים הקרובות וכמה כסף אנחנו יכולים עוד לקחת הלוואה בהמשך.

כרגע זה 7 מיליון שקלים, זו רק ההתחלה של ההלוואות. אשתמוע, אני מזכיר פה, כמה הפיתוח היה יותר יקר, אבל זה נגמר בסוף ב-18 מיליון שקלים. כמה אנחנו צופים בעוד שלוש שנים שאנחנו ניקח הלוואות. כמה זה הולך לגדול. עוד שבע, עוד חמש, כמה זה הולך לגדול.

אלירם אזולאי: הישיבה התיכונית האקסטרנית מתוכננת כמו שדיברנו עליה מראש, לשתי כיתות במחזור. זה התוכנית לצורך העניין שהיא תהיה ב, בתרחיש, יהיה בה ישיבה תיכונית אקסטרנית מלאה. זה 2 כפול 6, זה 12 כיתות, 6 שנת.

אלקנה נווה: עוד הקבצות, עוד חדר מורים, עוד בית מדרש.

אלירם אזולאי: בסדר, אז אני אומר חברה אנחנו לא עושים פה עכשיו דיון הנדסי. שאל קובי שאלה, אני עונה. התצורה המלאה של השש שנתי היא 12 כיתות אם. ברור שלזה יש עוד כל מיני נלוות. חדרי מורים, חדרי ספח, בית מדרש וכו'.

קובי בן גרא: אז בעצם אנחנו לא יודעים, אנחנו יודעים שאנחנו לוקחים עכשיו 7, מה יהיה בעתיד כאילו נראה

אלירם אזולאי: אמרתי לך, אנחנו כרגע מאשרים תוכנית ל-22 כיתות. תצורה מלאה היא 12 כיתות אם. בדרך כלל ב-12 כיתות אם, סדר גודל של בין 20 ל-24 כיתות כמו שיש לנו באולפנה, זה תצורה מלאה. אז אני מעריך שהדבר הזה יספיק לזמני גם בתצורה מלאה כמו שאנחנו רואים באולפנה.

אריאל שרגא: למה שלא ניקח חלק מזה מקרן מבנה ציבור?

אלירם אזולאי: זה לא סותר, רק שכרגע אין לנו את ה-7 מיליון של כל אלה בקרן מבנה ציבור לקחת את כולם.

16

מאיר כהן: אני חושב שזה בבינוי הקבע, קרן בני ציבור זה הולך על הקבע. בדרך כלל קרן מבני ציבור הולכת על הקבע.

אריאל שרגא: רונן, יש מניעה להשתמש במבנים זמניים בקרן? אנחנו יכולים להקטין את העומס מלוות.

אלירם אזולאי: מניעה, אז אני, שנייה, אני אסביר שנייה, אני אסביר. אריאל שאל שאלה טובה, שנייה. לא, אריאל שאל שאלה טובה. מניעה חוקית אין, בסדר? ככל שאני מכיר. צריך לדעת שאם אנחנו לוקחים עכשיו ל-7 מיליון שקל מקרן פיתוח שאין לנו, אז אנחנו מקטינים את מה שהיישובים לצורך העניין, את הפיתוח שנוכל לעשות בתוך היישובים.

אריאל שרגא: אבל נערכנו לזה שנה שעברה, כשעדכנו את זה.

אלירם אזולאי: כן, רק שעדכנו את זה.

רונן כהן: כשיכנס כסף אז אפשר לדבר על זה

אלירם אזולאי: בדיוק. עדכנו עפ"י הבנייה העתידית שתהיה. אם לצורך העניין ב-5 שנים אנחנו מתכננים, איקס מטר שייבנה בהר חברון בעזרת השם, אז ייכנס מה שדיברנו ויהיה לנו למה שהכנו בתוכנית עבודה. אבל זה לא שהכסף נכנס ב-DAY ONE. ולכן אנחנו כרגע לא רוצים לקחת את זה מקרן פיתוח וכן להשאיר את זה כרגע בקרן פיתוח, מה שאפשר ליישבים.

שמעיה אסולין: הקרן עומדת היום על 30 אחוז ציבורי?

אריאל שרגא: לא, הנוהל שונה.

אלירם אזולאי: אחרי ששינינו את הנוהל בעצם יש לנו ועדת השקעות. יש לנו ועדת השקעות שבוחנת את זה פר יישוב.

אריאל שרגא: קובי, אולי אפשר להציע, תעבור על זה גם בוועדת כספים, כמה ראוי לקחת מהקרן.

רון כהן: עוד הפעם, קרן מבנה ציבור, בשביל זה ועדת השקעות, סליחה, עם כל הכבוד גם לקובי, הוא נציג של ועדת כספים וועדת השקעות. השימוש בקרן מבנה ציבור יהיה זה. בהחלטה של ועדת ההשקעות.

אריאל שרגא: נהדר, אבל חשבו את זה

רון כהן: בסדר, אבל זה לא, זה לא מתכנס לעכשיו. זה לא לעכשיו.

אלירם אזולאי: אנחנו צריכים את הכסף עכשיו, הכסף בקרן לא זמין. אין לך כסף זמין.

אריאל שרגא: זה נשמע שלא ביקשו ממך.

רון כהן: כשיכנס הכסף, נעשה, הבאנו בשמחה רבה, גם דיברנו על זה אפילו גם על אשתמוע, גם זה, בשמחה רבה, שיהיה בקרן לא יודע, סכומי כסף, 20 מיליון שקל, נחליט האם אנחנו מכסים את ההלוואה או לא. דובר על זה.

אלירם אזולאי: חברים עוד התייחסויות, שאלות? אוקיי אנחנו, כן רון, דבר.

רון כהן: לא, אנחנו פעם פתחנו תב"ר, לא, מה אמרתי לך, זה 221, זה צריך להיות 2197.

אלירם אזולאי: איפה? בסדר.

אלקנה נווה: מה זה התב"ר אבל של 2266 שהוא היה צריך לבדוק.

רויטל סופר: שיפוץ והתאמה למועדון פיס קהילתי בכרמל שמיועד למרכז חוסן בכרמל.

רונן כהן: זה מה שכתוב.

מאיר כהן: אני הבנתי מדרור שמדובר על ה

אלירם אזולאי: דוד, תשאל שנייה את הילה אם זה כרמל או סוסיה

אלקנה נווה: אלירם, לפני שנה, לא בקיץ האחרון, התלבטו אם צריך להוסיף שם גן שלישי, או לשפץ מבנה קיים של מפעל הפיס. לקחנו שם הלואה של 600 אלף שקל

אלירם אזולאי: עוד שנייה תקבלו תשובה, בסדר? איפה זה בדיוק

מאיר כהן: לא, כי המבנה הוא מבנה מועדון, אם משנים אותו לגן הוא יכול להיות גם מבנה מועדון.

18

אלירם אזולאי: טוב, בקיצור, חבר'ה אנחנו נדייק את זה לאיפה זה, בסדר? אנחנו נצביע על התב"רים ועד סוף המליאה אנחנו נדייק את זה וניתן את ההסבר איפה זה בדיוק הולך להיות.

אנחנו מצביעים על התב"רים. חברים, מישהו נגד? נמנע? אושר פה אחד, תודה רבה.

החלטה: לאשר את רשימת התב"רים המצ"ב ואת ההלוואות עפ"י תנאים המיטביים שיושגו ע"י הבנקים
אושר – פה אחד

אנחנו עוברים לנושא של הוועדה שבחנה את כל הנושא של איחוד חטיבות. וצוות הסכמות. מי מציג?

אלעזר כהן: אני.

אלירם אזולאי: אלעזר. אז שנייה רגע לפני שאתה מציג, אני רוצה רגע להגיד שני דברים קצרים. אחד, אני רוצה להגיד תודה רבה לוועדה ולחברי הוועדה שהשקיעו, לדעתי,

בשבועות האחרונים עשרות רבות של שעות בנושא הזה העמיקו וראו באמת את טובת כלל התושבים ואת ההסכמות הרחבות בתוך העבודה והם יציגו לנו עכשיו גם את העבודה וגם את ההמלצות שאנחנו אחר כך נצביע עליהם. והדבר השני שאני רוצה להגיד זה שבמהלך הימים האחרונים, במהלך השבועות האחרונים, הנושא הזה מייצר הרבה מאוד אמוציות בקהילות בהר חברון. וצריך לדעת שכשנוגעים בנושא חינוך זה נושא שהוא תמיד מאוד מאוד רגיש. ואנחנו נמשיך ונתעקש את הנושאים האלה אנחנו ננהל בחוכמה, בהסכמות רחבות, ובצורה עניינית ובטח לא בצורה של השתלחויות אישיות, ולא בצורה של ניסיונות לעשות מהנושא הזה נושא פופוליסטי, כי הוא נושא מאוד מאוד רציני ולכן אני אומר גם כאן, גם לקובי וגם לאחרים. אם אני פגעתי במישהו במהלך הדרך והוא נפגע באופן אישי ממני אז אני מבקש סליחה ואני מתנצל כבר עכשיו. הדבר השני, הוא שאנחנו צריכים להבהיר לכל מי שמתעסק בנושא הזה שבסופו של דבר הוועדה הזאת מייצגת את הרצונות של הציבור ואת הצרכים של הציבור בהר חברון והמטרה היא שיהיה פה באמת כמה שיותר חינוך ושהחינוך הזה יהיה כמה שיותר איכותי. יש כל מיני תפיסות ואג'נדות והנחות עבודה, והכל בסדר ואנחנו נמצאים גם בציבור שלהרבה אנשים חשוב שהחינוך יהיה מותאם לתפיסות שלהם ולרצונות שלהם ולכן, אנחנו כמועצה צריכים לדאוג לכל הישובים, זאת תפיסת עולמי, זאת הייתה תפיסת העולם של חברי הוועדה ובבקשה אלעזר.

19

אלעזר פה: ערב טוב לכולם. אלעזר כהן, נציג המליאה מטנא עומרים. אני אציג עכשיו את עבודת הצוות ובסוף אני אציג את ההמלצות. אני מבקש אם יש שאלות, הערות, לשמור אותן, בבקשה, לסוף, שנוכל לענות על הכול בצורה מסודרת ונוכל לשמור על הרצף. בעצם בסוף המליאה הקודמת, 31 לדצמבר, היה את הדיון בנושא הישיבה. ב-6 לינואר בעצם אלירס מינה את הצוות ויצאנו לעבוד ולבדוק ולהגיע בעצם להסכמות בנושא הישיבה התיכונית והחיטוב בהר חברון. מבחינת הנושאים שדנו עליהם ובעצם עליהם אנחנו ניתן את ההמלצות, אז יש את השאלה של איחוד חטיבות, כן או לא. אם כן יש איחוד חטיבות, אז מתי? אם אין איחוד חטיבות, מה המשמעויות ואיזה מתן בחירה מבחינת מוסדות החינוך והתלמידים. הייתה גם את השאלה של פיתוח ישיבת אור עתניאל כשישיבה פנימייתית אזורית. והדבר האחרון זה נושא מימוש הרשאת הבינוי, התב"ר שהיה בעבר. מבחינת התהליך של העבודה, אז בשלב הראשון נפגשנו עם מנהלת מחלקת חינוך, שמענו ממנה על התהליך שהיה, התחיל שם ב-2023. ושמענו את ההמלצה המקצועית לגבי השאלות הנדונות. לאחר מכן יצאנו, או די במקביל, יצאנו לסקר ביישובי ההר. שהסקר פנה לכל יישובי ההר, להורים של כיתות ה', ו', ז', מתוך חשיבה על השנים הבאות. בהמשך נציג בדיוק את הדברים.

לאחר מכן נפגשנו עם נציגים מוועדי הורים וצוותי ההיגוי מהמוסדות היסודיים וחטיבות הביניים בהר ובנוסף הבאנו את נציגי יו"ר עתניאל לשמוע גם אותם באופן ישיר, שאנחנו באמת, הצוות ישמע ויבין ויקבל את ההבהרה גם מהם, בגלל החשיבות של הנושא. לאחר מכן נעשו עוד בירורים גם עם הורים מההר וגם בדיקה על בסיס בדיקות של גורמי מקצוע מהעבר, דני רהט, נחמיה קרקובר ועוד. ובעצם שמענו וגם זה עזר לנו בבואנו להגיע לקבל את ההחלטות בשאלות הנדונות. אני עובר בזריזות על התהליך. ישבנו עם יפעת, עברנו על התהליך, כמו שאמרנו התחיל ב-2023. ישבו צוותי ההיגוי, דנו בסוגיה מצוותים צריך להגיד, ממגוון יישובים בהר ודנו ובעצם הגיעו למסקנה שצריך להקים מוסד אחד במיתרים. לאחד בעצם את החטיבות. כרגע המצב הנוכחי זה שהרב יאיר נבחר לעמוד בראש המוסד השש שנתי, ז' עד יב', ושהמוסד ייפתח בספטמבר הקרוב, בתשפ"ז. עם זאת, גם ההמלצה המקצועית של יפעת מדברת על זה שיש טיעונים בעד ונגד וצריך להתחשב ברצונות והצרכים של ההורים מיישובי ההר. כי אנחנו עושים פה מהלך שיש לו השלכות על הרבה הורים והרבה ילדים וצריך לשמוע ולהיות קשובים ולהתחשב בצרכים. לאחר מכן הסקר, אני עובר בזריזות על התוצאות. לגבי השאלה של איחוד או פיצול, אני אתחיל בזה. 63% היו בעד איחוד החטיבות, 37 בעד פיצול. לגבי מודל הרישום עם בחירה חופשית, בעצם שכל הורה יכול לשלוח מכל יישוב, לאיזה מוסד שהוא רוצה, לעומת חלוקה גיאוגרפית כמו שיש היום שיישובים מסוימים צריכים לשלוח לעתניאל וישובים מסוימים שולחים לסוסיה. בפער גדול, 89 אחוזים היו בעד בחירה חופשית בנושא הזה. לגבי העדפה אישית, ממש לאיזה מוסד לשלוח, אז יש פה 57% שהצביעו שהם רוצים לשלוח למיתרים, אחר כך 22 אחוזים לא החליטו, 19 אחוזים לעתניאל ושלושה אחוזים אמרו שהם נשלחו למוסדות מחוץ להר. לגבי עיתוי יישום האיחוד, אם יש איחוד מתי עושים אותו, השאלה פה הייתה האם לעשות את זה בתשפ"ז בשנה הקרובה או בשנה לאחריה, בעצם עוד שנתיים. גם פה רואים בצורה ברורה, ההצבעה בעד לעשות את זה כבר עכשיו. לאחר מכן יצאנו לשיחות, אם יצאנו, זה היה בזום, לשיחות עם ועדי הורים, צוותי ההיגוי ונציגי אור עתניאל. אם יש משהו אחד שלמרות כל הסערה והרוח והדיבורים הקצת לא יפים שהיו פה בהר, אם יש משהו אחד שעולה בצורה ברורה משיחה עם רוב האנשים שדיברנו איתם, זה שכן רוצים איחוד, כן רוצים משהו שהוא לכולם. הייתה שאלה ומחלוקת בין אנשים איפה האיחוד הזה יקרה. אבל כן מדברים על איחוד, כן מדברים על זה שרוצים משהו גדול וחזק ומשמעותי לילדים שלנו. אני לא יכנס פה עכשיו ממש למה כל אחד אמר, אבל באמת הסוגיה של המיקום הייתה שנויה במחלוקת. גורמי מקצוע גם, זה כבר עלה פה בעבר, אז אני רק אגיד, דני רהט שנבחר על ידי המועצה ליעץ בנושא, הציג פה במליאה בפברואר אשתקד.

ההמלצה שלו הייתה להקים מוסד שש שנתי חזק והאמירה הייתה שצריך להתכונן לזה שבשנים הראשונות יכול להיות שיהיה קשה ונצטרך להשקיע עוד כספים, אגב מה שקובי דיבר בנושא של התב"ר. ויצריכה להיות אמירה אסטרטגית ברורה של המועצה שהולכים למוסד הזה בצורה חד משמעית וחזקה ותומכים בו ודואגים שהוא יקום בצורה חזקה. כי מוסד כזה שיקום בצורה חלשה ומדשדשת לא יצליח, הוא לא יצליח בשנים האחרונות, בשנים הראשונות יהיה לו שם לא טוב והוא לא יצליח גם בשנים אחר כך. אז צריך להתחיל אותו בצורה טובה וחזקה. מעבר לזה עוד משהו שעלה מהדברים של דני רהט.

ניר בלושטיין: על שני המסלולים דילגת.

אלעזר כהן: נכון. אז יש את הנושא של, תודה ניר. אז יש עוד משהו שדני רהט אמר בתוך ישיבה כזאת של כל ההר כדי בעצם להתאים לכולם. וכדי שבעצם כל אחד ימצא את המקום שלו, אני אתייחס לזה גם בהמשך לנושא של כל אחד ימצא את המקום שלו, ההמלצה שלו היא לבנות שני מסלולים, אבל לא מסלול במיוחד לא מסלול שיהיה אחד תורני ואחד לא תורני, אלא שני מסלולים שכל אחד מהם הוא ייחודי וחזק ומשמעותי בפני עצמו, וככה כל אחד יכול למצוא את המקום שלו. ולהיות באיפה שהוא נמצא ולא להרגיש חס וחלילה בחוץ. תודה ניר. לגבי כמות תלמידים, אז זה גם, גם איזושהי טבלה עם כמות תלמידים עתידית שקיבלנו. דני רהט בדברים שלו אומר שצריך, מכיתה ט' צריך שיהיה לפחות 66 תלמידים כדי שבאמת כמו שאמרנו יהיה מוסד מספיק חזק וגדול משמעותי שיהיה מספיק בשביל כיתות, בשביל להביא מורים. להביא מורים לכמויות קטנות זה מאוד קשה, לבנות להם משרה. ובמצב שיהיה פיצול לשני מוסדות יש חשש גדול שזה לא יהיה מספיק גדול, לא יהיו מספיק תלמידים וזה עלול לפגוע בישיבה האקסטרניט שאנחנו מקימים במיתרים. המלצות הצוות, אני בכוונה לא נכנס פה לדיונים עכשיו, אני מקריא את הדברים כמו שהם. ככה, לגבי השאלות, אז לגבי שאלת האיחוד- הצוות ראה חשיבות רבה מאוד באיחוד החטיבות. אנחנו מבינים שזה גם הרצון של הציבור, גם המלצת בעלי המקצוע וזה מה שנכון. עם זאת, אנחנו מבינים שכרגע, צריך לתת את אפשרות הבחירה לילדי ההר, שיוכלו ללכת לאיזה מוסד שהם רוצים. בשנת תשפ"ז בשנה הקרובה אזורי הרישום יהיו פתוחים לתושבי ההר וחטיבות הביניים, הדגש הוא פה על חטיבות הביניים ולא על כל המוסדות בהר.

אלקנה נווה: ומה נשאר השנים קדימה?

אלעזר כהן: תכף נדבר על זה. אנחנו מתייחסים רק לחטיבות האלה. המועצה תיתן מענה להגעה מכל יישובי ההר למוסדות הנבחרים.

שוב, רק לשני המוסדות האלה, אבל מדובר פה על כן הקצאה של הסעות וכן אפשרות בחירה להורים לשלוח למוסדות שהם רוצים. אנחנו שמחים שנתברך בשני מוסדות אזוריים, אקסטרני ופנימייתי. ופה שוב, הדגש הוא על האזוריים. שני המוסדות צריכים להיות אזוריים. עם כל המשמעות של הדבר הזה של להיות אזורי, כרגע אנחנו מבינים שהמוסד בעתניאל, מה שהיה אור עתניאל ועכשיו הולך להשתנות השם לצור לבבי, הוא כרגע לא מוגדר כאזורי והוא יצטרך להיות מוגדר בצורה מסודרת. ופה אני כן טיפה אומר שתצטרך להיות להמלצתנו איזושהי התחייבות ואיזושהו אולי חוזה של המועצה עם המוסד כדי להסדיר את הנושא הזה כי כרגע הוא לא מוסדר. וכדי שזה יהיה מסודר ומובטח ונוכל באמת לראות את זה קורה, צריך להיות בשיתוף פעולה עם מחלקת חינוך ושזה יהיה גם כתוב. ולא רק באיזושהו מכתב מטעם המוסד. הצוות ממליץ להעביר את התקציב. מדובר פה כמובן על התב"ר מ-2018 ואחר כך מ-2021. להעביר אותו לחטיבה שליד המוסד הפנימייתי האזורי בעתניאל צור לבבי. אני רוצה להגיד בכנות שהצוות לא נכנס לדיונים ובדיקות עומק לגבי נושא התקציב, ולגבי המשמעויות של זה. אנחנו ממליצים פה גם להתייחס להמלצות ועדת כספים בנושא הזה, ואולי אפילו לדון בזה פה. כי לא נכנסו לעובי הקורה בנושא הזה בניגוד לנושאים אחרים שנשאלנו עליהם. דבר אחרון, הצוות רואה חשיבות רבה לתת לישיבה החדשה במיתרים את הקרקע הטובה ביותר על מנת לצמוח. נכון שאנחנו בעצם באמירה שלנו פה, אנחנו מאפשרים את החלוקה למוסדות, אבל בעקבות כל התהליך שעברנו וכל המידע שעמד לרשותנו, אנחנו רואים חשיבות רבה להשקעה של המועצה בהצלחה של המוסד החדש כי כמו שאמרנו אם המוסד הזה לא יקום כמו שצריך ולא יהיה חזק מההתחלה, יהיה לו מאוד קשה להתרומם וייקח לו הרבה שנים או אפילו הוא לא יצליח בכלל. עד כאן.

22

אלירם אזולאי: אז חברים שנייה לפני התייחסויות, כיוון שיש לנו כאן את ההקלטה, אני מבקש שני דברים. א', לא להתפרץ ולא להיכנס אחד בתוך הדברים של השני. דבר שני, כל מי שרוצה להתייחס שירים את היד אני רושם ונעשה סבב התייחסויות ושאלות לוועדה.

אלקנה נווה: אני אשמח רק שנייה לפני ההסבר, רגע להבין אם אנחנו הולכים להצבעה היום ומבחינתך, האם מקובל עליך ההמלצות של הוועדה? של כל זה מול המוסד בעתניאל.

אלירם אזולאי: אני אתייחס לזה בסוף.

אלקנה נווה: לא, אבל שנייה, תגיד את זה עכשיו שנדע להתייחס לדברים.

אלירם אזולאי: התשובה היא כן. אני ישבתי עם הצוות, הם הציגו לי אתמול בלילה, את העבודה שהם עשו ואת ההמלצות והתשובה היא כן.

אלקנה נווה: על כל הדברים שאלעזר נגע בהם?

אלירם אזולאי: כן. חברים מי רוצה להתייחס? אני אומר רגע לכל התושבים, קודם כל שלום ברוכים הבאים. בדרך כלל במליאה, חברי המליאה כיוון שזה רשמי, חברי המליאה מתייחסים.

אם זה מקובל כאן על חברי המליאה, וזה בסדר, אין לי בעיה שיהיה סבב התייחסויות קצר של תושבים, אבל אני מאוד מאוד מבקש, קצר. בסדר? שניה, כן. כל מי שרוצה להתייחס מהתושבים חייב לומר את השם שלו כי התוכנה לא יודעת לזהות אתכם, את השמות של חברי המליאה ואת הקולות שלהם היא כבר מכירה, אתכם לא. שנייה רגע. חברי מליאה, מי רוצה להתייחס?

אלקנה נווה: אני חושב אבל שלפני הסבב צריך גם להבין האם זה מקובל על החברה בצור לבבי הדבר הזה, כי אחרת אנחנו עוד פעם מקבלים החלטה על משהו, ואז יגידו רגע, זה לא מקובל עלינו.

23

אבנר חדד: קיבלנו מכתב שבה הם אומרים שהם רוצים להיות אזורי.

אלקנה נווה: שזה אזורי וזה אומר אפשר להציג גם את המכתב הזה.

ניר בלושטיין: יש להגיד אלקנה, שבעיקרון מה שכתבנו, יוצא מנקודת הנחה, שהדברים הם עם סימני קריאה. בסדר? ואם הם לא,

אלקנה נווה: אז זה לא אבל זה היה לפני חצי שנה וחזרנו לפה בגלל שכל מיני אנשים לקחו צעד אחורה מדברים.

אלירם אזולאי: לא, אבל אנחנו כרגע מדברים על נתונים שידועים לנו. בסדר? נכון ל,

אלקנה נווה: אני אשמח לשמוע מישראל מלמד שהוא אומר, אני הופך להיות רשות, מי שאחראי עליי. זה שנייה אבנר תן לי לסיים את הדברים שלי, עזוב, אני אומר, זה, זה ימקד את הדיון. בוא רגע שהוא יתחייב, יגיד, אני מבחינתי הופך להיות רשות, מנהלת מחלקת

חינוך, היא אחראית על המוסד, הם מקבלים את המורים, הם הולכים לראיין את המנהל החדש כי זה מוסד רשותי וכל המשתמע מכך. אם זה לא מקובל עליהם אז חרם על הדיון ועל הזמן של כולם.

ניר בלושטיין: ההחלטה שלנו היא על בסיס אמירה שהישיבה היא ישיבה אזורית. בסדר?

אלקנה נווה: עם הסעיפים שאני מניתי כרגע,

ניר בלושטיין: לא, לא, יכולים להגיד לנו את כל הסעיפים אבל, שנייה רגע. כן. היה פה גם מגבלת זמן, יכולת כניסה שלנו מסוימת ודברים גם שהשתנו, שנייה, ודברים שהשתנו במהלך הזמן. ההמלצה הזאת היא בהכרח על בסיס זה שהישיבה היא שש שנתית והיא אזורית. זאת אומרת שהיא מחויבת לקבל את תלמידי ההר. אוקיי, זה אחד. שתיים, שהבחירה למשפחות היא בחירה אמיתית. זאת אומרת שמישהו שבחר, יש לו את האמצעים הלוגיסטיים, באמת לבחור שזו בחירה אמיתית.

אלקנה נווה: יש פה עוד נקודות שאני נגעתי בהן. כי לפני חצי שנה, מבדיקת הפרוטוקול של המליאה, כשקיבלנו החלטה על איחוד, זה היה אחרי שאמרו הרב בני בא, היה שיח פתוח, קיבלנו החלטות, יוצאים לדרך חדשה. מה קרה לפני כמה חודשים? רגע, אני שואל האם הם מוכנים לכל המשמעויות שהם מוסד אזורי. הם כפופים למחלקת חינוך, מי שמקבל את ההמלצות זה מחלקת חינוך, מי שמראיין את ראש המוסד זה מחלקת חינוך. מה קשה להגיד כן או לא.

אלירם אזולאי: שנייה, חברה, חברה, תקשיב. אני אסביר לכם רגע, אני מסביר לך, תקשיב רגע, חברה, תקשיב. תלמד שנייה להקשיב, בסדר? מוסד שש שנתי עובד ברשת מפעילה. לרשת מפעילה יש כללים במדינת ישראל, יש כללים במשרד החינוך. יש מכרז רשת עכשיו לישיבה התיכונית האקסטרניט. פתחנו את המכרז. והוצאנו את המעטפות של הרשתות שהגישו. יש לנו שם גם תחרות יפה. בעזרת השם, אותו דבר בדיוק היה באור עתניאל. ולכן ברגע שמפעילים את זה כרשת, יש כללים מאוד מאוד ברורים למשרד החינוך איך מופעלת רשת. מה המועצה עושה, איך עובדת ועדת היגוי. בוודאי שברגע שהם נכנסים כמוסד אזורי, הם כפופים לכל הכללים של רשת. כרשת. ולכן הדיון הזה בדיוק מה נכנס בתוך ההסכם ומה נכנס בתוך הסעיפים, אם אתה רוצה, אתה יכול לפתוח את זה בהסכם רשתות ולראות את זה. שניה, לא צריך לעשות מכרז חדש כי הם נמצאים בתוך מכרז והם רשת זוכה. בסדר?

אלקנה נווה: המוסד שינה את צורתו

אלירם אזולאי: זה לא קשור לרשת. זה לא קשור. זה שהם שינוי ראש ישיבה, זה לא אומר שם שינוי רשת. בסדר? אבל אני אומר נמצא פה הרב ישראל מלמד, רוצה להתייחס בשם צור לבבי, שיתייחס. לא רוצה להתייחס, שלא יתייחס. הוועדה עשתה כאן את הוועדה קיבלה מהם את ה, את האמירה ואמר פה אלעזר, את הדבר הזה צריך להגן בהתחייבות. ואני אומר פה, ההתחייבות תהיה בצורת הסכם רשת. זה לגבי זה, מאיר ביקשת להתייחס.

מאיר כהן: כן, א', קודם כל חשוב לי להגיד, אני שמח להיות חלק ממועצה שאני ממש מעדיף אותה הרבה, זה הנושא של החינוך והרבה, בלשון המעטה, ואני שמח להיות חבר במועצה שהולכת להיות, להשאיר הרבה כסף גירעוני על שאין לנו אותו על חינוך, מה שלא מקובל בארץ במועצות בכלל, וזה צריך להעביר. עכשיו, חלק מהדברים שאני אומר פה, וכל ההמלצות האלה, היה חשוב לאורי הורביץ, למרות שהוא יושב עכשיו שבעה, הוא היה חלק ממש, בתוך הסיפור הזה והיה חשוב לו להנכיח בזה שזה על דעתו וברור שהוא גם בתוך הסיפור הזה. אנחנו רצינו מאוד מאוד להגיע להסכמה רחבה. יכולנו לפי הנתונים פה לחתום, אבל אני חושב שאנחנו יכולים להגיע קרוב מאוד מאוד להסכמה רחבה. כי המוסד שיקום מחדש, שאין בו מיתרים, לפחות לפי הפילוח, הוא אולי לא כל ההר יהיה אצלו בחטיבות, אבל הוא מקבל גב מאוד חזק לעבודה. זאת אומרת, יהיה לו בוודאות שתי כיתות והעבודה תהיה חזקה. אנחנו לבושתנו, אנחנו צריכים לעבוד על זה הרבה, יש לנו בסך הכל 84 ילדים בגילאים הרלוונטיים לשנה הבאה הבאה. אני חושב שההר פה בגדול 46, אם היה 150, לא היו את הדיונים האלה, היינו בסיפור עוד יותר. בכיתה ז'. בכיתה ז'. מכיתה ו' עד כיתה ז'. כן. כל מה שיש, איחור כל המריבות, לא מריבות, כל ה, כל המשפט האחורי. כל הסעיף זה על 84 תלמידים. בסדר? זה כל זה. עכשיו, אם יכלו לחלק את ה-84 שווה בשווה, היה שני כיתות פה, שני כיתות פה, מה שלא יקרה. עכשיו, ברגע שפתחו את הרישום, פתחנו, כאילו בהמלצה פתחנו את הרישום. זה אומר שרוב, רוב המסה כרגע הולכת למיתרים ואז מיתרים כמו שבעצם ההורים רצו. ההורים רצו שיהיה מוסד, הם לא רצו לסגור מוסד, הם רצו שיהיה מוסד חזק, שיהיה חינוך טוב, יהיה מוסד חזק עם חינוך טוב ויהיה מוסד שרוצה להמשיך כי חשוב להם להמשיך מהסיבות שחשוב להם להמשיך ולכן זה הכי קרוב למשהו שהוא אושר בהסכמה רחבה. כמובן שאנחנו גם מרוויחים מכל הסיפור הזה, ההוא נובע כי יש פה שתי מוסדות שהן מוגדרות כמוסדות אזוריים. יש מוסד שהוא אזורי על השולחן, מלא מלא, שזה מוסד בניהול המועצה והתערבות מלאה של המועצה, ויש מוסד שכל הנושא של הרישום הפנימייתי בהצהרה שלהם שתגובה בחתימה בכתב, חוץ ממה שאנחנו מקבלים

מבחוץ בסינון, מההר אנחנו נקבל כל תלמיד שירצה פנימייה. זאת אומרת, וזה גם תלוי ההצבעה, לפחות שלי, בסדר? שהעסק יהיה מגובה. וככה אני חושב שאנחנו מגיעים הכי קרוב, כנראה שלא נצטרך להגיע ל-100%. כנראה שחלק מההורים שיושבים פה ואני מעריך מאוד, זה שהגעתם לפה, עוד אלה ועוד זה, זה לא מובן מאליו. אני יודע, אבל יש פה חברים שישבו פה שעות על שעות, לא זיהו את הקול שלו. ויש שעות על שעות. כל המטרה היא באמת להגיע, אז אמרתי חבל שיש ונראה לי, נראה לי שזה הנוספה. בשבילו לחתוך. אפשר לחתוך ואז יש צד שמאוד מאוד לא מרוצה. ועכשיו נפל לכוחות השוק, לחינוך, לקהילת תוכנית בעלי תוכמה. אני אישית חושב שגודל יש לו מאוד מאחורי חינוך. קשה מאוד לעשות חינוך בפורום קטן, אין הקבוצות, אין חוגים, אבל חלק מההורים, אנחנו מכירים בעובדה הזאת ורוצים בכל זאת שיהיה פיצול מוסדות. ולפחות החלק של האיחוד הוא מקבל מסה, מסה משמעותית מאוד לעבודה, כדי שכולם יצאו נשכרים. זהו, כרגע זה מה שרציתי להוסיף.

נעמה פוליאקוב: קודם כל אני למדתי את ההמלצות של הוועדה הזו מראש, לפני שהגעתי, וכמובן שמעתי את ההסברים. אז קודם כל אני רוצה גם לפרגן לחברים שלנו, שהשקיעו זמן ומחשבה בעניין הזה ולאסוף גם רצון של אנשים, גם להקשיב, גם לשמוע מה אנשי המקצוע אומרים, וגם להתחשב במצב בפועל בשטח. אני חושבת שעשיתם עבודה יפה, אני חושבת שזה בסוף באמת מציג מצב שהוא טוב, וצריך להגיד את זה. אני רוצה להגיד שכל, כשהגענו עד הלום, אני מדברת על הישיבה התיכונית האזורית שמדובר עליה, רגע אני אשים את אור עתניאל לשעבר בצד, זה ההורים של הר חברון רוצים את הילדים שלהם בבית. וזה משהו ששמעתי מהרבה אנשים שזה הרעיון של ישיבה תיכונית שהיא באמת בפורמט אקסטרני ההורים רוצים את הילדים שלהם בבית לא רוצים לשלוח אותם לכל מיני מקומות בחוץ. ואני חושבת שבאמת הגיעה השעה והפורמט הזה נותן מענה גם לעתניאל שידעו לעשות עבודה נהדרת ואני חושבת שאתם עושים עבודה נהדרת. ואני שומעת שאתם לא מוותרים שם על אף תלמיד, ואתם צריכים להמשיך להתמחות במה שאתם עושים, ובסיפור הפנימייתי שאתם יודעים להתמחות בו, בסדר, אני חושבת שגם לא צריך להזיז אותה יותר מדי מהמומחים שלהם. אני חושבת שהרעיון הזה הוא כן, לדבר על מהות בהר חברון. גם בפורמט של פנימייתי או אקסטרני, גם בהיבט של רמת תורניות שכל אחד יש לו רגע את המקומות שהוא יותר מתחבר אליהם או פחות. אני חושבת שזה מאוד מאוד מאוזן כלפי כולם. אני מאוד מאוד מתרגשת, אני חייבת לשים את זה על השולחן, שהולך להיות פה משהו אחר. כבר מתשפ"ז שהולך לבנות אותנו קדימה.

האם הפורמט הזה יקים גם בעוד 5 שנים? אני לא יודעת חבר'ה, לפעמים צריך לחזור לשולחן השרטוטים ורגע לחשוב מחדש. אבל בסך הכל הכללי אני חושבת שהיום הוא נותן מענה, יחד עם השנים הבאות שהסתכלנו רגע מבחינת מספרים. נוצר פה איזשהו משפט שלמה לא כל כך נעים בהר חברון שנת 2026. ככה אני לפחות הרגשתי, וכל אחד משך ככה לכיוון מאוד לא זה. אני גם שמתי להם על השולחן מה ש, מה שאמרו לי לפחות. אני התעלמתי, אני פשוט לא חשבתי להעלות את זה עד שלא עלו דברים אחרים. וזהו, התפקיד שלנו כנבחרי ציבור בעיניי, רגע לארגן את השיח. אנחנו כן רוצים לעשות פה חינוך שהוא טוב לכל ילד מגיע חינוך, ואנחנו רוצים לעשות אותו כמה שיותר תואם, באמת, הדרך שההורים שלו מהבית חושבים שהיא נכונה עבורו. אם הם רוצים אותו בבית, או חושבים שהוא יותר נכונה למסגרת אחרת, או ברמת תורניות כזו או אחרת, בסדר, אז אנחנו ננסה לעשות פה את המקסימום. כמו שאמר פה ידידי, מאה אחוז אין. אני חושבת שזה מאוד מאוד מאוזן, אנחנו ממשיכים, נעשה פה עבודה טובה. וזה גם מממש את ההקצאה וגם ייתן פה למעשה שתי מסגרות שבשתייהן יש צורך. ואני מקווה שיהיו לנו עוד. זהו, עד כאן. שיהיה בהצלחה.

קובי בן גרא: כן, האמת למען האמת אני מבולבל. זה מרובה לטובה כאילו. קודם כל, כל כבוד הוועדה, באמת בזמן קצר להגיע לדבר כזה זה מכובד מאוד, אני עדיין לא בטוח שזה בשל ההצבעה, זה נדרש לקחת עוד איזה שבוע שבועיים כדי ללטש את הרעיון

מאיר כהן: יאללה שחרר אותנו מזה

קובי בן גרא: תאמין לי אני עוסק בזה יותר מכל אחד אני גם מת להשחרר מזה. כי בסוף אתם מציעים פה, אז פשוט רגע בואו נוריד את זה לפרקים. אתם בעצם מציעים פה, שכל אחד ירשום איפה שהוא רוצה, אני גם בעד. אני קפיטליסט, אני בעד שבאמת כל אחד יעשה מה שהוא רוצה. מה שטוב לו ולפי זה, זה יעבוד. אבל רגע בוא נראה את הפרקטיקה, כי זה איך לקבל החלטה כזאת. יש אוטובוסים לעשות את זה, יש כסף, כמה זה יעלה? 15 מיליון, 20 מיליון, 3 מיליון? זה לא יעלה לנו כסף. אפילו אלה שאלות שהן כבדות משקל. יכול להיות שאתה תבוא ותגיד אני פותח את זה למי שרוצה, שיירשם לאיפה שבא לו. זה יחזיק מים? זה לא בדיוק יחזיק מים, זה משהו שזה, זה כאילו חסרה פה עבודה שעברה שבוע שבועיים. שגם רונן צריך להתגייס וגם החל"פ כדי להבין בכלל האם הפתרון שלכם הוא ישים. יכול להיות שהוא בכלל לא ישים והוא מאוד יפה ונשמע פה מצוין, אבל הוא פשוט לא ישרוד.

אריאל שרגא: למה קובי? אתה לא יודע כמה זה יעלה רגע, רגע,

אלירם אזולאי: קובי, קובי, אני אענה לך רגע על שאלת החל"פ, רגע בקצרה, בסדר? כל שנה שפותרים פה עוד מוסדות ועוד אולפנה ועוד זה, אנחנו מסתדרים, לא כי מסתדרים, כי בסוף בהתאם לצרכים, החל"פ עובד, וגם אם הוא צריך לגייס לזה, לא יודע מה, סבבים, או לגייס קבלני משנה, הוא עושה את זה. זה לא משהו חדש לנו. זה לא, דרך אגב האירוע הזה, הוא דווקא הסיפור של הסעות הוא לא האירוע המורכב פה. אנחנו יודעים לעבור את האירוע הזה. לא שאני יודע להגיד לכם ברמת הרישום מה זה ישפיע עלינו תקציבית כי לא ראינו עדיין את הרישום ולא הבנו איפה. ולא הבנו בדיוק איפה זה, אבל אנחנו מסייעים פה 3,500 תלמידים ביום. זה לא יהיה האירוע שאנחנו לא יודעים לעבור אותו.

ניר בלושטיין: אני אגיד לך שנייה עד סוף משהו, בהקשר שלנו אנחנו באמת חושבים, וראית, הסעיף הראשון היה אמירה לגבי איחוד החטיבות, ואחרי זה לגבי העת הזאת. ובעת הזו אנחנו, כמו גם מה שמאיר ואלעזר אמרו שאנחנו רוצים למצוא כן את ההסכמה הרחבה, כן את ההחלטות שהן הכי פחות עשויות לפגוע. והאפשרות לתקן במידה ו הן הכי גבוהות. זאת אומרת, לצורך העניין, זו ההחלטה אולי הכי אחראית לטווח הזמן הקצר, לתת לציבור להצביע באמת, ברגליים, בסדר? וכדי לתת לציבור באמת להצביע ברגליים, אנחנו חייבים לאפשר את הבחירה, את היכולת הזאת בצורה אמיתית. בסדר? ולא רק על בסיס סקר ומכתבים וחתימות. זאת אומרת שבסוף משפחת X תשלח באמת את הילד לאן שהיא רוצה. עכשיו, זה קודם כל אמירה, בסדר? אמר מאיר, אנחנו משקיעים כסף גרעוני. זו אמירה שמעבירה את הכוח אל באמת המשפחות וההורים כדי שהמוסדות האלה יוכלו להתנהל. וזה אומר, ודרך אגב, עם אמירה של אלירם, כמו שהוא אמר עכשיו, בסדר, אמר לנו צאו, זה יקרה. זאת אומרת, זה יתאפשר. בסדר? אז זו נקודה אחת והנקודה השנייה היא באמת האזורי, שש שנתי, אני חושב שיש פה, באמת, אנחנו מכירים את זה כולנו, ילדים שכל פעם שהם צריכים לבחור, הם בסטרס. כל המשפחה בסטרס. האמירה המאוד מאוד בעיני משמעותית שבהר לכל תלמיד, תהיה אופציה במקום, גם פנימייתית וגם אקסטרנית שצריך לקבל אותו, היא בעיני תפילה על הכול.

קובי בן גרא: ברור שאפשרויות בחירה זה דבר טוב, וכמה שיש יותר אפשרויות בחירה, זה נהדר. זה כאילו, אני תומך נלהב של הדבר הזה. בסדר? נניח אתה מחר מגלה שזה לא ישים, בסדר? יוצאים עם הפתרון הזה, מגלים בעוד חודשיים שהפתרון הזה לא ישים.

אין לך סיכוי באמת לעשות את הדבר הזה. מה העמדה שלך?

אלירם אזולאי: מה לא ישים?

קובי בן גרא: לא יסכימו לעשות את האפשרות הזאת, של רישום כל אחד איפה שהוא רוצה.

אלירם אזולאי: למה לא ישים? מאיזו בחינה?

קובי בן גרא: ההמלצות לא רלוונטיות.

ניר בלושטיין: כל אחת מהנקודות האלה, גם, אני מדבר רגע שנייה, בשם עצמי, אבל זו האמירה של הצוות. בסדר? ההמלצה הזו היא בעיקר על בסיס שניים מהדברים. אחד, יכולת הבחירה. היישומית שזה מיושם ואם לא אז לא, אז כל מה שהמלצנו עליו פחות רלוונטי. והדבר השני, רגע, והדבר השני זה ששיבת עתניאל, שעתניאל הם אזוריים, בסדר? אזוריים על כל המשתמע, צריכים לקבל את תלמידי ההר. אם אחד מהם לא קורה אז ההמלצה הזו לא רלוונטית. עכשיו מה הדאפה שחוזרים לשולחן, טוב, בסדר?

קובי בן גרא: עכשיו לעניין ההרשאה, קראתי שם וירד משום מה לא דיברו פה על ההרשאה באחד מהנושאים.

מאיר כהן: מה שהפיצו אתמול בערב היה משהו פנימי. הבסיס לדיון זה הבסיס.

קובי בן גרא: אוקיי, פה אני חייב להגיד אתה אומר הכל אפשרי, זה כבר נשמע קצת אחרת.

אלקנה נווה: קובי כתוב, הצוות ממליץ להביא את תקציב החטיבה.

קובי בן גרא: אה, סליחה, לא ראיתי את זה.

קובי בן גרא: בואו נחזור רגע לנושא של ההרשאה.

אלירם אזולאי: רגע, שנייה, חבר'ה, אחד אחד בבקשה, בסדר? קובי ואם אפשר, יש פה עוד חברים שרוצים להתייחס.

קובי בן גרא: רק הנושא של ההרשאה. בסוף את שתי ההרשאות אי אפשר לממש בטווח הזמן המיידית כי לשני המקומות יש בעיה בכך.

עכשיו אנחנו הולכים להתחיל את הישיבה שלנו בתשפ"ז. אני בתפיסה שלי אני מקסימאיזר של רווחה חברתית. אני מבחינתי יש לנו שמיכה מאוד מאוד קצרה, יש לנו משאבים מוגבלים, ואני בתפיסה שלי זה באותם משאבים אנחנו הולכים להפיק את המירב ולהוציא כמה שיותר, בסדר? יש לנו היום הרשאה ל-12 כיתות בעתניאל, אם אנחנו עכשיו פותחים את ההרשמה לתשפ"ז, ונגלה מחר בבוקר שעתניאל לא מצליחים להעמיד יותר משש כיתות. לא מצליחים, שש כיתות. סבבה? זה מה שמצליחים להעמיד. לא מצליחים אפילו להביא את עצמם לישיבה גדולה. אז למה שלא, מה שנקרא, למקסם את המשאבים שלנו כמועצה. לטובת כל התושבים, וכולם פה ראו עכשיו שאנחנו לוקחים 7 מיליון שקלים הלוואה, וזו רק ההתחלה כמובן. בגלל זה שאלתי כבר בהתחלה מה הולך להיות ההלוואה הבאה. אני יודע את התשובה, לא קיבלתי את המספר, אבל זה כנראה יהיה באותם סדרי גודל. אז למה שלא מעכשיו נעבוד? נכשיר את שני המקומות לשטח, כי זה בכל מקרה מה שאנחנו רוצים, ונקבל החלטה להעביר את ההרשאה אחר כך בהתאם לכמות הרשמה. אם נגלה שאור עתניאל לא מספקת את הסחורה, ונרשמים שם רק 15 תלמידים בכל שכבה עכשיו. אין לי הצדקה להשקיע בהם את ה-8.5 מיליון הראשונים, ואחרי זה את העוד 8 מיליון. מבחינתי, אני נותן להם את ה-7 מיליון שקלים שהיום אישרתי, בונה להם שם, בונה שם של בומבה דבר כי הבנתי שהקרוואנים שלהם ברמה מאוד מאוד ירודה ובאמת על הפנים ומרוויח יותר כסף למוסד האזורי וככה במקום שהתושבים פה אחרי זה ישלמו עוד ארנונה ויעלו להם עוד כסף ויפגעו להם שירותים אחרים, והישובים החילוניים לצורך העניין יש להם איזושהי מחשבה לאיזה משהו.

נעמה פוליאקוב: אין לנו מחשבה. אנחנו הולכים ומצטמצמים.

זיו שפירא: איזה ישובים חילוניים הוא מדבר?

נעמה פוליאקוב: אין לי מושג,

זיו שפירא: אני לא מכיר פה שום ישובים חילוניים.

נעמה פוליאקוב: רק אני יולדת בליבנה.

קובי בן גרא: למה מראש אנחנו מוותרים על ההרשאה. שתוך שנה אפשר להכשיר את שני השטחים, נראה את הרישום, נראה איזה בית ספר צריך יותר את הכסף

אלירס אזולאי: אני, אני רגע, כן, כן, אני אענה את זה רגע בקצרה, שני דברים. שניה, שני דברים שהם מהותיים. אחד, אין שום מניעה, שניה, שניה, אני אומר א'. אין שום מניעה לצאת לבינוי מידי באור עתניאל, אוקיי? אין שום מניעה לצאת לבינוי מידי באור עתניאל, ישבתי עם מנהלת המחוז וקיבלתי את ההבהרה הזאת אחרי איזשהו דיון שהיא עשתה שמה גם עם החשב ומאוד מאוד יתכן שאם אנחנו לא נממש את זה אז במהלך החודשים הקרובים אנחנו נקבל ביטול של ההרשאה ואז אנחנו נחזור לתחתית הרשימה בלי קשר לאיזה מוסד יש לנו פה. זה דבר ראשון. דבר שני, הבינוי, שכרגע מדובר עליו, ההרשאה שאושרה היא ל-6 כיתות. היא לא ל-12. הפרוגרמה היא ל-12, ההרשאה היא ל-6. זאת אומרת אנחנו בונים 6 כיתות בעתניאל, ולכן ההרשאה הזאת, המימוש המידי שלה יכול להיות רק בעתניאל. כי במקום אחר אין לנו אפשרות למימוש מידי.

קובי בן גרא: אני יכול להגיד לך שאני קיבלתי תשובות אחרות ממשרד החינוך.

אלירס אזולאי: אני לא יודע מה אתה קיבלת

אבנר חזד: לדעתך, מה בסוף צריך לקרות עם החטיבה באור עתניאל?

31

קובי בן גרא: מה זאת אומרת? באיזה מובן של הבינוי?

אבנר חזד: לא, לא, התכנות, להשאיר אותה, לא להשאיר אותה?

קובי בן גרא: אני מעולם לא הייתי נגד, אור עתניאל או משהו כזה. אני חושב שצריך לכל הילדים להיות בחירה באופן אמיתי. אמרתי לך, אני קפיטליסט. תעשו את זה. אבל לעניין הבינוי, פה אני חושב שאנחנו חייבים לציבור שלנו, יש לנו מעט משאבים, ולמקסם משאבים. עכשיו, נכון למה שקורה עכשיו באור עתניאל, אין הצדקה לבינוי כזה. זה פשוט, כאילו, זה פשוט בזבוז משאבים לבינוי.

שמעיה אסולין: אני חושב שגם אורי הורוביץ אמר את זה וגם אתה נגעת בסיפור הזה, שזה חוזר לעניין של הכסף. אם אתה אומר למקסם יש סיכוי שנמצאים על השולחן עכשיו, אני חושב שאם יחכו עם זה עוד זה ייפול וגם ככה זה במשיכה.

קובי בן גרא: משרד החינוך אומרים משהו אחר.

אלירם אזולאי: זה לא נכון קובי, אתה אומר דברים לא נכונים. אתה יכול להראות, אני אומר לך

שמעיה אסולין: וגם שניתן עכשיו לממש את ההקצאה הזאת ולהשיג אחרי זה הקצאה בהקשר לסיור הזה של מחוז דרום שהיה פה, של משרד החינוך למוסד שיתארגן בעוד שנה, שנתיים, אני מניח שזה לא בעיה ויקבלו הקצאה יותר גדולה מזה. מה-8 מיליון, 8 מיליון זה מעט כסף. וזה כסף קטן בין הממשלתיים.

קובי בן גרא: משרד החינוך דיברתי איתו, אמר לי, אתם תקבלו הרשאה.

שמעיה אסולין: אני מוכן, אי ראש מועצה אומר לך.

קובי בן גרא: אפשר לעשות אחרי זה הרשאה קטנה יותר ולהביא אותם.

שמעיה אסולין: יש הרשאה שצריך לממש אותה עכשיו. אם אתם מביאים כספים ציבוריים, אם אתה לא תממש אותה היא תיפול.

אלירם אזולאי: קובי סיימת את ההתייחסות, יופי תודה. אבנר ואז זיו ספי אלקנה ועוז

32

אבנר חזד: ערב טוב לכולם אבנר נציג המליאה של היישוב שמעה. אבל קודם כל אני רוצה לפתוח, אני מגנה בכל תוקף את כל האמירה, כל הודעה, כל שיחה שהייתה לחברי מליאה בצורה לא נעימה ומגנה את זה בכל באמת אני מגבה את כולם ואני איתם יחד ודברים כאלה לא צריכים לא להיאמר, לא לקבל בהודעות ואנחנו באמת יחד בדבר הזה. אז זה לגבי הנושא הזה. אני כחבר בוועדה שהמליצה קיבלתי בשבוע האחרון עשרות שיחות מאנשי ההר. מצד א', מצד ב', וכל אחד באמת שדיבר איתי, מאמין באמונה שלמה בצדקת הדרך שלו שמה שהוא חושב, זה מה שצריך להיות. וכולם באמת, אני יכול להבין אותם, מדברים מהתלהבות, מדברים באמת בשיח מכבד, אני יכול להגיד לכם, היו שיחות בימי שישי ובמוצאי שבת ובבילות ובבקרים, וכל אחד מאמין בצדקתו ואני רוצה להגיד לכם שההחלטה שנקבל פה היום היא החלטה מאוד קשה. נבחר בא' ב' פחות יסכים. נבחר בב', א' פחות יסכים. אנחנו באמת כמו שאמר מאיר, אנחנו צריכים להתכנס ולראות איך אנחנו באמת מגיעים להחלטה שהיא הכי פוגעת, הכי, הכי מתאימה ואני רואה את זה מצד אחד שגם אני כמו באמת מה שהוחלט פה בצוות, תומך בנושא של בחירה ולתת את האפשרות לבחירה, כי

אני לא חושב שצד אחד גדול ככול שהוא יהיה, לא יכול לכפות על הצד השני, היכן הילדים שלו צריכים ללמוד. זה כמו לבוא להגיד להורה אתה לא יודע, אתה לא יודע מה טוב לילדים שלך ואיפה הם צריכים ללמוד, אני יודע יותר טוב. אני רוצה שכולם יהיו יחד באותו בית ספר, כי אתה לא, ולקחת את זכות בחירה מההורה, איפה לרשום את הילד שלו למוסד לימודים, זה דבר שאני חושב שהוא בשום ההבנה שלי לא מתקבל על הדעת וכל אחד, כמו שאמר גם קובי, רוצה את הבחירה שלו ושילד שלו ילמד איפה שטוב לו. יוכיחו את עצמם, בתי הספר, מי יותר טוב, מי פחות טוב. יכול להיות שאתה לא יודע מה, שיש פה את ה-60% שרוצים אקסטרני בלאו הכי פותחים ברגל, פותחים מאוד חזק עם 60 אחוז, וה-30, 40 אחוז שיש באור עתניאל. שנה לאחר מכן יוכיח את עצמו אקסטרני, יעשו שינוי, יחליטו שהולכים לשם או להיפך. מי שהולך לאקסטרני יגיד, לא כצעקתה, לא מה שחשבתי, יחזרו לבחור בעתניאל. אנחנו צריכים להסתכל על כל התמונה, ולא רק על השנה הקרובה שיש לנו 82 תלמידים בכיתה ו', אלא 5 שנים קדימה. אנחנו לא נותנים החלטה על השנה הקרובה. כמו שראיתם פה, אנחנו רק עולים עם מספר הילדים. ההר גדל, יש לנו ישובים חדשים שקמים, הילדים נהיו הרבה יותר. צריך להסתכל ולראות ולהבין, לשמוח קצת ולהגיד, כל התמונה שיש לנו של שני מוסדות שאנחנו יכולים לשלוח אליהם את הילדים שלנו, אנחנו צריכים לשמוח על הדבר הזה. ולא להגיד זה מה יש ועם זה נסתדר. ככל שאנחנו נותנים את האפשרות לבחור, אני חושב שהבחירה לתת את הבחירה להורים, שההורים יצביעו ברגליים, בידיים, לא משנה מה, אני אספר לכם רק איזה משהו קטן, אני באתי מהצפון, באמת ביציאה מטורפת. אמרתי להם לא יספיק, חשבתי שזה בשש, אבל לא משנה. בדרך שמעתי את הרב שנאור, והוא דיבר על ואהבת לרעך כמוך, כן? הוא אומר איך בן אדם יכול באמת לאהב? איך אתה יכול לאהוב מישהו כמו שאתה אוהב את עצמך, זה דבר בלתי נתפס. אז הוא אומר הכוונה לא לאהוב את החבר שלך כמו שאתה אוהב את עצמך, אלא מה שאתה מאחל לעצמך, תאחל גם לשכן שלך, לחבר שלך, אתה רוצה שלך יהיה בית יפה, תאחל שגם לחבר שלך אתה רוצה שיהיה זיווג טוב לילדים שלך, שיהיה גם לשכן שלך, אתה רוצה פרנסה טובה, תאחל גם את זה לחבר שלך. למה אנחנו לא יכולים לאחל, מי שרוצה בצד א' באיכות וכל הגודל וכל הזה, לא יכולים לבוא ולאחל לצד השני שגם הם יפרחו, שיהיו לנו שתי מוסדות שנפרח ונצליח לקדם את ההר הזה ולראות באמת, לא, החור של השקל לפעמים, לא הכל זה כסף. לא הכל זה כסף. ואם המועצה מחליטה שהיא נכנסת לגירעון בגלל החינוך והחינוך זה הדבר הכי חשוב פה בהר, אנחנו לא רוצים שיהיה חינוך טוב לילדים שלנו, אנחנו רוצים שיהיה חינוך הכי טוב, הכי מצוין. לא תמיד אם זה, נסתכל בחור של השקל.

והסעות לא הסעות, אני מאמין שאם יש רצון טוב ועין טובה, אנחנו נוכל לפתור את הכל. לכן אני אומר, זכות הבחירה לבוא ושהורה ירגיש, שיש לו מקום שיכול לבחור ולא הכריחו אותי לקחת אותו לשם, כי מה זה איתו אחר כך? פילוג וחוסר התאמה והילדים לא מרוצים כי הם הולכים למקום שהם לא רוצים להיות שם. מה זה ייתן לנו? מה זה ייתן לנו כאנשים שצריכים להסתכל, לא עכשיו לשנה הקרובה, אלא קדימה. ולבוא ולהגיד, ההחלטה הנכונה זה באמת לתת את האפשרות בחירה, ואיך אמרנו, כל מוסד יוכיח את עצמו, יכול להיות שבאמת. בסוף יגידו כולם אנחנו רוצים לבחור במוסד כזה או שלא. או שאנחנו חשבנו שזה ככה והולכים לאופציה השנייה. אז באמת, זאת דעתי, ככה אני חושב. אני אומר באמת משהו קטן. ברגע ש, נניח והייתה החלטה של איחוד אחד ביניהם, ההפסד של מי שרצה ללמוד באור עתניאל, הוא הפסד גדול כי אין לו מוסד אחר לשלוח את הילדים שלו. הוא לא יודע לאן לשלוח את הילדים שלו ויכול להיות שישלח מחוץ להר. לעומת זאת ההפסד כביכול למי שרצה מוסד אחד גדול, הוא לא הפסד כל כך גדול כי גם ככה יש לו כבר את ה-60, 63, 64 אחוז שכן ירשמו לשמה. אז ההפסד שלו לעומת ההפסד השני שפה הם מפסידים את הכל. כי אין להם מוסד לאן לשלוח את הילדים. לעומת ההפסד שלא בניתי מוסד של כל 100 אחוז של ההר, לא יודע, החלטתי וכפינו על ההורים להעביר את הילדים לשם. ההפסד הוא מינורי, לעומת הפסד של מי שצריך ללכת לאור עתניאל ושם מפסידים את הכל. תודה.

34

זיו שפירא: טוב, אני רוצה לפתוח בשני דברים. א', אני אמנם לא הבעתי את דעתי בקבוצות ובשיח, לא הייתי שותף פעיל בשיח, אבל אני קורא את כל הדברים לאורך כל התקופה. אני רוצה לומר שאני לא מחובר לזרם החינוכי הזה ספציפית. אני בא משוב חילוני ויש לי תחושה שאנחנו דנים פה בצרות של עשירים. לנו לאורך, אני 36 שנה בהר, ולנו לאורך השנים בחינוך החילוני בהר, לא הייתה זכות בחירה, לא הייתה אפשרות בחירה, היה לנו מיפוי ולשם אתם הולכים. לא משהו שהיינו רוצים לקבל כתושבים במועצה שיכולה לעשות וראייתי של מוסדות חינוך, לילדים שלנו מהגיל הרך ועד בית הספר כולל תיכון. בעזרת השם מתישהו. נכון, בייחוד לגדול יש הרבה יתרונות. קראתי, ראיתי, הבנתי. חסכון גם בכסף, קובי. ספקים יותר מקצועיים יבואו, פחות כסף על הוצאות, ועוד כהנה וכהנה. אבל לאורך השנים ב-36 שנה שאני פה ובתוך עמי אני חי, אני שומע את השיח גם אצלכם. כולם רוצים שתהיה להם את האפשרות לבחור לאן הם רוצים לשלוח את הילדים שלהם. לאולפנה כזו, לישיבה כזו, כל אחד מעדיף ואנשים יצאו, יצאו לאורך השנים, יצאו מההר, שלחו את הילדים שלהם מחוץ להר. עכשיו אנחנו רוצים לתת להם את האפשרות להישאר בתוך ההר.

ולקבל איזשהו מגוון של אופציה של בחירה, אני לא בטוח שהסיטואציה הזאת, של לתת את הבחירה, לא תחזק את האירוע. ההיפך, תעשו אותו יותר חזק, כיוון שירצו גם לבוא מבחוץ לבחור את המוסד הזה או את המוסד האחר, אני לא מבין בתחום הזה את השינוי הספציפי, אני גם לא רוצה להיכנס לזה, אני מסתכל על זה ברמת ההסתכלות האסטרטגית שלנו כמועצה, כחשיבה למה שאנחנו רוצים להפעיל פה. ואני חושב שלתת אופציה לבחירה, זה צריך להיות אחד מהדברים שמובילים אותנו כנציגי ציבור. לתת לתושבים שלנו את הזכות לבחור מה הם יכולים לקבל בתוך המועצה. וזה לא איזשהו כזה ראה וקדש, אבל זה איזשהו שיקול אסטרטגי לדורות. זה מה שיקבע לדור הבא את מה שהולך להיות כאן. אנחנו נהיה כאן לפחות עוד אין סוף דורות. אז אני חושב שלתת לציבור לבחור לאן הוא רוצה ללכת עדיף מאשר להגיד לו אתה תלך לפה. 36 שנה אומרים לי את זה וזה לא היה נעים לי. יש לי 60 דונם קו כחול, שטח כחול, באשכולות על הגבעה. עושים את הישיבה באשכולות, אבל על יד נבנה גם מכלול של בתי ספר חילוניים, גנים בכל מה שקשור. איך?

נעמה פוליאקוב: אני בעד.

אלירם אזולאי: אבל הדוסים ישתלטו לך על היישוב.

35

זיו שפירא: לא, אנחנו נעשה כניסה מאחורה.

יוסף בר חי: אני לא רוצה להאריך, קודם כל כל הכבוד לוועדה, באמת מרשים. גם הסקר וגם אני אמרתי עד שיוצאו את הסקר הייתי די בטוח שזה לא יקרה במליאה הזאת. וגם העבודה היסודית, זה באמת מאוד מרשים. וגם באמת הרצון להצליח. חלוק על דברים מעשיים, אבל הרצון באמת להצליח להגיע למשהו שהוא מקובל על כמה שיותר אנשים, זה באמת דבר שהוא מרשים מאוד. זה דבר ראשון. דבר שני, הישיבה עצמה בעתניאל, ישיבת אור עתניאל, באמת עם אנשים מסכים פה, סליחה שאני לא זוכר מי אמר את זה, אבל על זה שקבלו את כל הילדים עם מטפלים בלעדיים שאף אחד לא רוצה לטפל בהם. משפחה שלי גם כן שהיה שם וקיבל שם מענה מאוד מכבד, רק ברכה שלי אליו ואין שום דבר כזה שאנחנו צריכים לעשות יפגע בזה. אני כן חושב שהמועצה היא מוסד ציבורי, במיוחד אני אומר מוסדות ציבוריים ולא מוסדות פרטיים. עם כל חשיבותם כמה שתהיה ועוד מוסדות פרטיים חשוב לי בהר שאין לנו עכשיו את המשאבים ולצער הרב אין לנו את המשאבים ואת היכולת לממן אותם.

אריאל שרגא: ספי, זה הופך לאזורית.

יוסף בר חי: מה שאני אומר נכון, בכל זאת מה שאני אומר נכון, אני חושב שאנחנו צריכים לא לממן מוסדות פרטיים, בצער רב, זה לא ראינו את האפשרות כמועצה. אם קראתי, תוך כדי שאנחנו יושבים פה משהו שלח את המכתב שאבנר הזכיר, אני חושב שגם כן יהיה נכון להעלות אותו פה על המצגת אם אתם יכולים, במכתב לפחות, בצורה שבה אני הבנתי אותו, כתוב שהם לא יקבלו את כל התלמידים מההר.

מאיר כהן: אבל אמרנו שהם חותמים על הערבות הזו.

יוסף בר חי: כתבו מכתב

מאיר כהן: המכתב הוא חלבי, מסכים איתך.

יוסף בר חי: יכול להיות שאני טועה, זה קורה לפעמים. תגיד לי מה שאתה רוצה אחרי זה, אני לא אומר שאני, אני אומר שקראתי את המכתב כמה פעמים, גם היו פה איזה כתובים בוואטסאפ, להבנתי במכתב כתוב שחור ולבן, לא העליתי משהו קודם, אני גם בא מהעולם של המוסד החינוכי, למוסד ציבורי יש שתי משמעויות. אחת, זו שליטה של התושבים על ידי הרשות דרך הניהול של אלירס של יפעת. במקרה הזה, בהתנהלות של המוסד, זה אומר מי ראש המוסד, זה אומר באינטרס של המוסד.

דבר שני, אמורים לקבל את כל התלמידים של הר חברון, קראתי את המכתב, אני לא רוצה, מאיר אומר שהמכתב לא סוף הסיפור, סבבה, אני לא מתווכח עם זה, מעולה. אני רק אומר כרגע מה שכתוב במכתב, וצריך להתמודד עם זה כחלק מההחלטה.

מאיר כהן: אבל מה שהחלטנו שיהיה פה, לפני ההצבעה זה התחייבות בכתב

יוסף בר חי: אני לא מתווכח עם זה

מאיר כהן: לגבי כל התלמידים הפנימייתיים, נקודה. אם לא, אז לא

spk: אפשר לשאול שאלה למה צריך שני מוסדות חינוך?

מאיר כהן: אחד אקסטרני אחד פנימייתי

נעמה פוליאקוב: השיח הוא על זה שזי חי שמתאחדים

יוסף בר חי: אז אני אומר מאיר אומר שהמכתב הוא לא סוף פסוק, אני רק אומר, המכתב עולה שם שהמוסד הוא פרטי וגם היו הצהרות בעבר וזה לא מה שיצא לפועל. אני אומר, אני, נשאר פה שאלה רטורית, בסדר? אני מראה לך את השאלה כשאלה רטורית, אני לא רוצה שתענה לי עכשיו. אליהם, יפעת, אם היא הייתה פה. מה עושים אם מגלים שזה לא עובד? ברור שאף אחד פה לא מרמה אין לי ספק שכולם פה באים בתום לב. יכול להיות שזה לא יעבוד, כמו שזה לא עבד עד היום, היה רצון מצד אור עתניאל, אפילו הרב יתייחס לזה בישיבת מליאה קודמת שישבנו למטה, על הרצון שלהם להיות אזורים שלא צלח, שמכל מיני סיבות ושיקולים שהם בטוח שהם טובים. אם זה בסוף זה לא עובד, צריך לראות איך אנחנו בסוף לא משקיעים כסף באותו מתווה. שהוא בסופו של דבר לא ציבורי מוסד הפרטי. אני כן, מתנצל אם אני חוזר על משהו שאמרו לפני אני כן חושב, דבר אחרון שאני רוצה להגיד, כדי שההחלטה הזאת תהיה לה בשר, היא לא תהיה רק החלטת הצהרה, שזה גם חשוב מאוד, שצריך להוסיף עליה עבודת מטה שתגיד לנו באמת כמה זה הולך לעלות לנו. שאתה יכול להגיד שהחינוך זה מעל הכל, ו-20 מיליון שקל אנחנו נשקיע. ואני ברמה העקרונית, אני מאוד מכבד את זה, כמו שמאיר אמר פה, מועצה משקיעה, הון בחינוך, הלוואי שכל מדינה בישראל זו היתה סדר העדיפות שלה. אבל בוא, תגיד לנו כמה זה יעלה לנו, שנגיע ושההחלטה הזאת תהיה אמיתית.

זיו שפירא: 30 מיליון

יוסף בר חי: אני לא אומר שלא, אני רק אומר

זיו שפירא: שווה לנו 30 מיליון חינוך של הילדים שלנו או לא? טוב, זו שאלה שתשאל את עצמך, לא כמה זה עולה לי?

אלירם אזולאי: אז כמו שאמרתי לקובי, אני אומר את העלויות של ההסעות, נדע אחרי הרישום ואז נוכל להציג פה. אלקנה, אם אפשר בקצרה

אלקנה נווה: קודם כול ישר כוח לחברים מהמליאה שעמלו שעות רבות כדי להביא את ההמלצות.

אבנר חזד: דרך אגב, כל זה בלי כיבוד. אני הצעתי להם לעשות אצלי.

אלירם אזולאי: הכיבוד היה בזום.

אלקנה נווה: אני כן חושב שבסוף רואים שהציבור וגורמי המקצוע ממליצים על משהו אחד, ולצדדי לא עד הסוף רואים את זה בהמלצות הסופיות. אני גם רוצה להתייחס למשהו שאבנר אמר, בימים האחרונים יש פה שיח אלים, על ידי כל מיני אנשים, מול עובדי המועצה ומול חברי מליאה. אני חושב שכל הזמן מדברים על הרוח הטובה בהר חברון. לצדדי נתקלתי השבוע ברוח רעה בהר חברון ולא ברוח טובה וכואב לי על כך ואני מצר על כך ואני ממליץ לכולם לחזור ולדבר כמו שותפים לדרך כי אנחנו שכנים ולא אויבים, ובסוף כולנו רוצים שיהיה טוב לילדינו. אני אולי אחזור לדברים שאמרתי גם לפני כן, אבל מכיוון שכבר הביאו לשולחן הזה החלטה כלשהי והיא עברה פה בפה מלא וחזרו בה אנשים כאלה ואחרים, אז אני חושב שלפני שמביאים פה עוד פעם את ההחלטה, צריך להביא את המסמך לאישור המליאה על כל סעיפיו, על כל המשתמע לכך כמוסד רשותי, אם זה בחירת המנהל על ידי הצוות הרשותי, בחירת הצוות, איך המוסד מתנהל, הוא כפוף למחלקות במועצה ולא לעמותה פרטית, אלא העמותה היא המפעילה כמו שקורה באולפנה. ככה צריך לקרות גם במוסד בעתניאל, באיך שהוא יהיה ובשם שהוא יהיה. התעסקתי קצת בהסעות בהר חברון, זה לא כזה פשוט כמו שמציגים את זה פה. גם אני יודע כי בדקתי, יש לחל"פ חוסר בכוח אדם ובכלים. ולא תמיד זה הכל כלכלי וגם מה שהיה בעבר, שהיו באים למשרד החינוך ומראים להם מסלול והם היו אומרים אמן, אז היה נחמד והיום עובדים בשיטה שנקראת קפיטל. וזה לא שכל תלמיד יכול לקבל הסעה באיזה שעה שהוא רוצה ולאן שהוא רוצה ומאיפה שהוא רוצה. וגם אני חושב שבתוך התהליך הזה, אלירם, צריך להיות התחייבות לזה שבאמת יהיה רישום מכל יישוב, ולאורך כל השנים, ולא רק בשנה הראשונה כמו ששמעתי, שמישהו זרק, ככה שאולי זה רק בשנה הראשונה, ואז יראו מה עושים הלאה. אלא שכל ההחלטה פה תהיה מאורגנת. אחרי שיח פה בתוך המליאה ושה באמת יהיה סגור לפרטי פרטים שלא נמצא את עצמנו עוד חצי שנה בפתח תחילת שנה, עוד פעם דנים על הסוגיה הזאת. זהו, זה הדברים שלי, השתדלתי לקצר. יישר כוח, תודה רבה.

אלירם אזולאי: ועוז ביקש ממני.

אלקנה נווה: אני רק רוצה להגיד עוד משהו. מבחינתי גם ואני אומר את זה בצורה הכי ישירה. לחזור להחלטה שקיבלנו פה בפברואר. להקים את המוסד האזורי, לעשות איחוד חטיבות בעתניאל כמו שתוכנן, כמו שכל גורמי המקצוע החליטו.

אני מבחינתי, אם היום שמים את זה פה על השולחן, אני מצביע בעד. כמו שהצבענו את זה בפברואר. שזה מוסד רשותי שנמצא שמה. סליחה.

עוז הורוביץ: הכל בסדר. אני חושב, קודם כל אני חושב שהרעיון המקורי של להקים מוסד אחד אזורי חזק שנותן מענה לכולם, הוא באופן עקרוני, פתרון נכון ורם חכם, אבל ברגע שאתה כן מאפשר שני מוסדות אזוריים על כל המשתמע מכך אז אתה מגדיל את השירות לתושב. והאתגר פה הוא יהיה א', צריך לעשות בדיקת ישימות כמה שיותר מהר אחרי ההצבעה. כלומר, הורים צריכים כבר להתחיל להגיד לאן הם מתכוונים לשנות את הילדים שלהם. כי יהיה חבלי לידה בשתי המוסדות. אם אתה מקים שתי מוסדות אזוריים, בשניהם יש חבלי לידה. כי המוסד הוא צור לבבי משתנה ופה מקימים מוסד נוסף חדש. והמועצה תצטרך להיערך ביכולת של פיצוי וספיגה בכל מיני מנגנונים. אם זה בהסעות ואם זה בתקציבים ואם זה בכך לאפשר כיתות קטנות, כי הפתרון פה הוא חייב להיות פתרון ארוך מאוד צריך לחשוב 10 שנים קדימה. עוד 10 שנים בעזרת השם יהיה בהר מספיק תלמידים והוויכוח הזה הוא לא יהיה רלוונטי. אבל ברגע שאתה מתכנן עכשיו 10 שנים קדימה, אז כן, בעד 5 השנים הקרובות, המועצה תצטרך כל שנה לספוג, בתוך מנגנונים שצריך לעשות, לשני המוסדות האזוריים. כי יכול להיות שאחד מהם יהיה חלש יותר. עד כאן.

39

אלירם אזולאי: אריאל, בבקשה

אריאל שרגא: שלום לכולם, אריאל מנגוהות, אני רוצה לומר שלוש נקודות קטנות, הערכה גדולה לצוותים שעסקו בזה. גם לציין, אתמול היה לנו חוג בית ביחד עם הרב יאיר, אז אלירם יפעת לא פה, אז באמת הערכה על הבחירה באיש ועל העבודה שנעשתה עכשיו מולו כמוכנות יפה. אני מרגיש שיכול להיות אולי אתה מבקש לדון בזה, אבל בפועל יש לנו שלוש חטיבות. יש לנו חטיבה באור עתניאל, שהיא גם יכולה לתת מענה באיזה שהוא היבט, צריך להכניס אותה לשיקולים, סליחה אור יאיר. זה יכול לתת מענה למגוון תחת גיוסים שונים, למרות שקצת חלקתי על קובי. השאלות החינוכיות והערכיות והשלום פה הגיע להמלצות האלה, אני מאוד מאוד חושש שנכשל בכלכלה. בעלויות הבינוי, במצייגים. אני מחזיק בראש במליאה הקודמת שישבנו פה דובר שאת המצ' לבינוי בעתניאל העמותה מביאה. בהצלחה לכם להתקיים.

אלקנה נווה: אז זה לא רשותי, אז הרשות צריך להביא את זה לא

אריאל שרגא: אז אני אומר פה שהעמותה גייסה כספים. צריך לראות את זה קורה, קצב הבינוי, כמות הכיתות בכל מקום, אני מבקש שגם מרון להתכנס לדבר הזה כדי שלא ניכשל בהבט הכלכלי.

קובי בן גרא: אתה חולק עליי?

אריאל שרגא: אמרתי לך, אתה אמרת לי, אמרת לי לשפוך. אני לא רוצה שנשפוך, אני רוצה שנדייק את זה. כדי לראות שהדברים נכונים. מה שהציבור אמר לך תעשה הסעות מכל מקום לכל מקום. יודעים שזה עולה כסף, אמרו לך לקיים את זה. זה האמירה שקיבלנו, ובינוי, כמות כיתות, מאצינגים חייבים להיות מדויקים כדי שלא ניכשל.

קובי בן גרא: ברור, אז אני איתך.

אלירם אזולאי: חברים, יש עוד חברי מליאה שרוצים להתייחס?

אבנר חזד: אולי תושבים רוצים להתייחס.

אלירם אזולאי: זהו, שנייה. אני רוצה, כן. תושבים שרוצים להתייחס, בבקשה, ואם אפשר בקצרה ולהיות תמציתיים.

אבל אתם חייבים להגיד את השם שלכם אחרת זה לא יקלוט אתכם ולא תוכלו להיות בפרוטוקול.

spk: מסוסייה - בעצם פורסמה המצגת, בשקופית האחרונה יש מסקנות, שפורסם ההמלצות האלו, איפה הן מתחברות איך הן מתחברות? השקופית האחרונה במצגת אומרת משהו אחר

אלירם אזולאי: אז אני לא יודע אם הגעת מההתחלה, מתחילת ההצגה

אלעזר כהן: אלירם, אני יכול לענות על זה בבקשה?

אלירם אזולאי: כן, כן, בוא.

אלעזר כהן: טוב, אז המצגת שפורסמה אתמול. אני הכנתי את המצגת, מה שפורסם אתמול הוא לא על דעתי. זה גלש בטעות לתושבים וזה לא העתק כלום. בסדר?

מרים: אני ואריאל ראינו את אותם הסרטונים

אלעזר כהן: זה לא אותו הדבר. בסדר. אני אראה לך מה שנשלח אתמול ואם את רוצה אני אעבוד על זה. אוקיי, אני מבקש לא להתייחס למה שנשלח אתמול. זו המצגת, באתם לפה, אנחנו מכבדים אתכם, זה מה שמתייחסים אליו. בבקשה תתייחסו לזה ונשמח לענות על שאלות, תודה.

מרים: בסדר, אין קשר בין מה שאמרתם, כי לאורך כל המצגת, באמת אני מעריכה את העבודות שעשיתם, והיא מדהימה, באמת, עשיתם סקרים, אם כבר, אתם כבר אמרו לכם, אתם לקחתם את כל המידע, ולא רכזתם אותו לעמוד האחרון.

אבנר חדד: לא תמיד החלטה זה אחד או אפס

קובי בן גרא: אבנר, אני חייב להגיד לך שגם אמרתי את זה לאלעזר ולמאיר, שניהם אמרתי, אתם רוצים שראיתי את זה גם לי זה לא היה ברור. ואני רואה את הנתונים, בסוף, בסדר, מה שאתה אומר פה זה, שאת ההמלצה כתבנו, לא בהתבסס על כל שאר השקפים הקודמים, כי באמת שמה רואים דברים אחרים. אני מסכים איתם, שלחתי להם את זה, באותו רגע שקראתי את המצגת.

41

מרים: אולי לי יש דברים שהם מעבר למספרים, קבועים האלה מהעניינים שלנו. למה שלא תהיה במצגת

אלירם אזולאי: סיימת מרים?

מרים: אז קודם כל, אני הרבה שנים לווייתי את הנושא הזה של החינוך, אני גרה בסוסיא, 8 ילדים. הייתי יושבת ראש ועד הורים של ביי"ס סוסיא כמה שנים והייתי בקשר עם אלירם בשנים האלה ואת הניסיון של להקים פה את העל יסודי חמש שנים אני בעניין הזה. והחשיבה שלנו תמיד הייתה, תמיד הייתה לרוחב, לא חשבנו רק על עצמנו, גם על הר חברון, גם על עתניאל. גם כשהייתי יושבת ראש הוועד ההורים בסוסיא, אמרתי למנהל בית הספר שמתי לב שהחברה שלי היו גם חטיבת בנים. בחטיבת בנות של עתניאל הייתה בסוסיא. ושמתי לב שאין מספיק נציגות של הורים מעתניאל, כיוון שהתלמידים שמגיעים לעתניאל לא קיבלו, לא בסבר פנים, לא קיבלו, הם פשוט הגיעו לפני כיתה, את המערכת וזה, שים לב למה שקורה, אתה לא מתייחס לתלמידים מספיק טוב,

ואז רצו להקים שם את החטיבה של הבנים, בעתניאל. ועודד אז קרא לי ואמר לי זה לא יקום ולא יהיה, אני מבקש ממך את יושבת וועד ההורים אל תתני לזה לקרות, שיקימו את החטיבה של הבנים בעתניאל. ואמרתי לו, עודד, אין לך ווקוס. תקום חטיבה לבנים בעתניאל ויהיה להם את החינוך שלהם. מגיע להם שיהיה להם את מה שהם מבקשים. והוא מאוד כעס עליי, אבל האמנתי בזה לא בגלל שחשבתי ש, אני באופן ישיר, חושבת שזה טוב, בסדר? אבל אני חשבתי שזה מגיע לכם, מביא לכם את החינוך ליד הבית, שאתם בונים מקום. בהמשך, הקימו את האולפנה, בסוג של מחטף כזה, חיליק היה חבר של מרים, הביא אותה להיות מנהלת והופ הקימו את האולפנה בתור, היה כיתה ז' בנות, וכיתה ט' באותה שנה שבעיניי זאת הייתה טעות להתחיל את זה ככה, אבל ככה הם התחילו. והסיבה שהקימו את זה במהירות, הייתה פגישה בין חיליק ושוב עם ההורים של עתניאל, שאמרו לו אנחנו לא מוכנים לשלוח את הבנות לסוסיא, גם שוב, הורים של עתניאל, שאמרו לו, אנחנו לא מוכנים להמשיך ללמוד בסוסיא, אתה, מהיום למחר מקים לנו ותוך שנה הקימו, לא יאומן. שנה לא קרה, ואחר כך כבר הקימו את האולפנה. וראיתי את זה קורה. זאת אומרת, עתניאל, יש לכם יכולת לכו איתה. וגם עכשיו אני רואה אותו דבר. ביקשתם והתקציבים עוברים אליכם. אין בעיה, אני בעד שיהיה לכל אחד את החינוך שלו. הטעות שקרתה עם האולפנה זה שהקימו בעצם אולפנה אזורית. חטיבת בנות סמכה על האולפנה האזורית, אבל מה שקרה זה שמכיתה ט' זה כושל, זה לא מתרומם. למה זה לא התרומם? כי היה צריך את הכוח של ההר כולו. הייתה חטיבת בנות מעולה בסוסיא, מעולה, אני רוצה להגיד לכם שהבנות שלי הלכו ברגל ליד הבית והייתה חטיבת בנות שהיא הייתה גולת הכותרת של בית ספר סוסיא, לא הכל הכי טוב שם, אבל כשהיינו חטיבת בנות, מעולה. כל המורות תמיד רצו לעבוד שם. אז בגדול חטיבת בנות סוסיא זה היה,

אלירם אזולאי: אם את יכולה לקצר כי אנחנו עכשיו על נושא מאוד מאוד ממוקד.

מרים: אבל האריכו פה על שטויות, באמת לא נעים לי להגיד. זה החינוך של הילדים שלנו, בסדר? דברו על חטיבת בנות סוסיא, דיברתם קודם על חופש בחירה, הבת שלי יכלה ללמוד ליד הבית. כן, דברו על חטיבת בנות סוסיא. היה אירוע כואב, נפגשנו פה עם ההורים מעתניאל והם לא אהבו את זה שאנחנו צריכים להתאחד ביחד, אבל אנחנו חשבנו שזה היה לנו הכי טוב, וואלה יש לנו אולפנה מאוד טובה ומאוד חזקה בהר חברון היום. לי, לבת שלי שהיום לומדת בכיתה ז', זה פחות טוב לנסוע לאשתמוע. הייתה לה תקופה מאוד טובה בסוסיא. אבל הראייה שלנו, כן, גם כמועצה וגם כהורים וכחינוך, צריכה להיות ההורים של הילדים שלנו יוכלו לקבל בהר חברון א' עד יב'. ההסתכלות צריכה להיות רחבה.

אני רוצה שהבת שלי תלמד ליד הבית. אז כדי שהיא תלמד ליד הבית, זה אומר כיתה ז' פחות טוב. בסדר? תסתכלו רחב, וזה חשוב, וצריך לעשות את זה מכיתה ז', כי אם לא נאחד אותם לכיתה ז', ואם כל הזמן נשדר להם, של אה, אנחנו אחרים, אנחנו, וגם אני לא מצליחה להבין את זה, אם מקימים, מוסד שהוא אמור לקבל את כולם, והוא לא בררני, אז הוא יהיה אותו דבר כמו המוסד השני. ההבדל הוא בפנימייה או באקסטרני, אבל לא דיברתם על זה. אמרתם שאתם רוצים לאפשר לאחרים את האגידה שלהם, את החינוך שלהם וזה. לא דיברתם על זה שאתם רוצים לאפשר לכל אחד, או פנימייה או אקסטרני. על זה אנחנו לא חייבים להשקיע תקציבים. אתם רוצים להשקיע את הסביבה ל-30 מיליון שקל הזה, שלכל אחד יהיה את החינוך שלו, כי בחינוך צריך להשקיע. ברור שבחינוך צריך להשקיע, זו לא שאלה, אנחנו לא מתווכחים אם להשקיע או לא להשקיע בכלל. אבל זה למשך תקציבים. בעיניי פשוט עכשיו הכסף הולך לעתניאל, לא מהסיבה האחרונה. אני לא, לא ברור לי מה הסיבות. לא ברור. אנחנו חייבים מוסד חזק. אין שום סיבה לסגור את חטיבת עתניאל כרגע. חכו. יכול להיות שבסוף, גם זה יצמח. לא יכול להיות שהיום אנחנו מאפשרים ברירת בחירה. חכו עם הבחירה. קודם כל תנו לנו מוסד אחד. אחר כך,

אלירס אזולאי: יש שם מוסד קיים שהוא אזורי, זה לא תקימו. זה מה שאנחנו עושים.

43

מרים: אז אולי הוא צריך להיות בתקציבים האזוריים? צריך את כל התקציבים לאגד למקום אחד.

יסכה מרק: החטיבה היא המשך ישיר לבית ספר דביר. המשכיות רכה וטובה לילדי בית ספר דביר, שהם מסיימים כגוש אחד, כיחידה אורגנית, והם ימשיכו לכיתה ז'ח', ומשם יהיה להם את הבחירה.

למה אני צריכה לשנע את הבן שלי עוד פעם?

אלעזר כהן: רגע, תציגי את עצמך

יסכה מרק: אוקיי, אז יסכה מעתניאל, אני גרה פה 30 שנה בכיתה א', אני מחנכת את הילדים שלי גם.

דוד סעייד: אני לא רוצה קמפיין עכשיו.

עוז הורוביץ: לא, זה לא יעבוד פשוט אם יהיו פה דיונים

אלירם אזולאי: אנחנו רוצים גם לזרז את זה וללכת להצבעה כי ההצעה היא ברורה, זאת ההצעה ועליה מצביעים. הדיון פה הוא לא עכשיו אם לשנות את ההצעה, אוקיי? אתם יכולים להביע את דעתכם, אבל ההצעה היא על מה שהוועדה הציעה. 6 שש שנותי. בבקשה יסכה, אם אפשר בקצרה חברים, אנחנו רוצים לגשת להצבעה, כן.

יסכה מרק: אין לי, אין לי, בקצרה. כתבתי משהו שהוא מבחינתי הוא לוקח 5 דקות להקריא אותו וזה משהו חשוב לי להקריא אותו ולהגיד אותו, כי אני מרגישה שהקול שלנו לא הובא פה בצורה מלאה כמו שצריך, ומי שהיה אמור את הקול שלנו לא ייצג אותו נאמנה, ולכן אם תסכימו לי להקריא חמש דקות אני אשמח, אם לא לא, מבחינתי מה שקרה פה עד כה זה טוב, זה שיש את האפשרות להמלצות אני זה כל מה שרצינו, לא רצינו לפגוע בשום מוסד שיקום עד רבה יכול להיות שברגע שהוא יתייצב יהיה משהו נגיש. תקריאי.

אלירם אזולאי: הכנת את זה ואת זה, תקריאי.

יסכה מרק: הלו, היי, מה נשמע? ביי, הלו? אבא? בוא לקחת אותי כך מלכת הכיתה וקבוצתה שרו ליד הלוח בהפסקה הייתי אז רחל בן עמי, לא יסכה מרק שנה לפני שאבא נרצח בפיגוע ירי אחד וזה אחד מהזיכרונות שלי מכיתה ה' בסוסיא הייתי בין הילדים הראשונים שקנו להם פלאפון, סטארטאק (Startech) קטן שחור, מתקפל. כי אבא דאג שאנחנו יוצאות מהבית ואין לו קשר איתנו. למה אני מתחילה בזה? כי אכן, יש לי צלקת מבית ספר סוסיא. מהמעבר החד והממש לא מקבל ומכיל שקיבלנו שם. אבל לא הזיכרון האישי שלי הוא המביא אותי הנה לדבר בפניכם היום. אנחנו פה יותר משלושים שנים, גדלנו בהר הטוב הזה, איבדנו את האנשים שאנחנו הכי אוהבים למען החיים בארץ הזאת ובנחלת יהודה. ובחרנו לגדל כאן את ילדנו, שגם הם איבדו. היום אני עומדת כאן כהורה וכאדם שחי בהר הזה. וכמי שמאמין שמועצה אזורית אמורה לפעול מתוך אחריות, היגיון ויציבות לא מתוך תנודות ולחצים. הסוגייה שעל הפרק איננה מיתרים או עתניאל. לא פנימייה או אקסטרני. וגם לא איזה מודל חינוכי עדיף השאלה האמיתית פשוטה בהרבה: האם סוגרים מוסד חינוכי קיים ומתפקד עם אמון של ההורים והצוות כדי לתת מענה לצורך אחר, או שמוצאים פיתרון שאינו מוחק את מה את מה שעובד? חטיבת הביניים בעתניאל איננה בעיה. היא פיתרון. היא קמה בדיוק בגלל המעבר החד והפוגע שילדים חוו בעבר כדי לאפשר מעבר רך, רציף, ומכבד מהיסודי לחטיבה. כדי לתת יציבות בגיל שבו גם כן יש סערה לימודית, חברתית ונפשית. ולכן חשוב לי לומר כאן דבר בצורה ברורה ההחלטה שאתם עומדים לקבל איננה החלטה טכנית. היא איננה נדל"ן, איננה לוגיסטיקה, ואיננה טבלת אקסל. זו החלטה של דיני נפשות, כפשוטו.

נשמעים כאן הרבה מושגים גדולים - מאקרו, מקצועיות, איתנות, רשתות חזקות, אין ברירה. אבל כשמדובר בילדים אין ברירה הוא בחירה והשאלה היא איזו בחירה אנחנו עושים. ברור שכמות תלמידים משפיעה על תקציב של מוסד חינוכי. אבל כמות איננה ערובה לאיכות. ככל שהמוסד גדל, יש יתרונות תקציביים אבל לעיתים יש גם פחות יחס אישי, פחות היכרות עמוקה עם כל ילד. מעבר לכך, חשוב לומר ביושר - אין לנו כיום שום ודאות איך תיראה הישיבה האקסטרניט. היא עדיין לא קיימת בפועל, עדיין לא נוסתה ואיננו יודעים איזה מענה חינוכי, רגשי וחברתי היא תיתן לילדים. בפועל רוב הבנים בחטיבת עתניאל ממשיכים בהמשך לפנימיות. זו פשוט המציאות. ולכן נשאלת פשוטה והגיונית - למה לשנע את ילדינו לחטיבה אחרת לשנתיים בלבד, אם ממילא לאחר מכן הם ימשיכו לישיבה אחרת? למה לייצר עוד מעבר ועוד טלטלה, כשיש חטיבה קיימת, בנויה שפועלת כבר כמה שנים, נמצאת ליד הבית, ונותנת מענה מצוין לילדים שלנו? בחינוך לא כל מחיר נמדד בשקלים. כשמדובר בילדים - מאקרו בלי מיקרו הוא עיוור. נקודה חשובה נוספת - ממש עכשיו מוקם בהר מוסד חינוכי נוסף, תורני לבנות. למוסד הזה נמצא תקציב, נמצאו משאבים, נמצאה היתכנות. ולכן עולה שאלה פשוטה ומתבקשת איך למוסד חדש יש תקציב, אבל לחטיבת ביניים קיימת, מתפקדת, עם אמון הורים וצוות פתאום אין? בנוסף, אם חטיבת סוסיא נסגרת, התקציב שלה עובר ממילא לחטיבה החדשה. כלומר, גם בלי עתניאל יש בסיס תקציבי. במשך שנים פעלו בהר שתי חטיבות במקביל. זה היה אפשרי. זה עבד. ופתאום - זה מוצג כבלתי אפשרי. מהתמונה שנפרסת כאן עולה כי לא מדובר בהיעדר תקציב אלא בצורך להגיע למספר מסוים של תלמידים כדי לעמוד בהגדרה אזורית ולכן מופעל לחץ על קהילה מסוימת לוותר על מסגרת שעובדת, כדי להשלים מכסה זה כבר לא שיקול חינוכי. זו כפייה מערכתית. וכפייה איננה דרך לבנות חינוך טוב נשמעת כאן הטענה שמעבר של כולם למיתרים יבטל את תחושת אורחים ומארחים. אבל צריך לומר ביושר - העברה פיזית של ילדים לא מבטלת יחסי כח, היא רק מסתירה אותם. גם אם כולם מגיעים לאותו מקום, עדיין יש בית ספר אחד חזק, ותיק, עם רוב מספרי ברור וקבוצת מיעוט שמגיעה כחדשה. זה עדיין תהליך קליטה מורכב. זה עדיין רוב ומיעוט רק בלי לקרוא לזה בשם. שמעתי גם את הטענה כך זה עבד באולפנה באשתמוע. זו השוואה לא נכונה. הטענה שהאולפנה היא מודל מוצלח שאפשר להעתיק נשמעת שוב ושוב אבל חשוב לדייק מה באמת היה שם זה לא אותו תהליך. זה לא אותו סיכון. ובחינוך הדרך שבה בונים חשובה לא פחות ממה שבונים. לא רק מה משנים חשוב. אלא איך, באיזה קצב, ועל גבם של מי. סגירה של החטיבה איננה מהלך חינוכי, היא מהלך ניהולי קצר טווח, עם השלכות ארוכות טווח. ילדים אינם זרימה, אינם תנועה ואינם נתון שאפשר להזיז לפי תכנון אזורי משתנה.

אם יש צורך בחטיבה נוספת הפתרון ההגיוני, החינוכי וההוגן הוא לפתוח חטיבה נוספת. ואם אין היתכנות לשתי חטיבות הפתרון ההגיוני הוא לחזק ולהרחיב את החטיבה הקיימת, לא למחוק אותה. סגירת החטיבה משדרת מסר מסוכן שמה שנבנה בעמל של שנים, ניתן לביטול. שמערכת מגיבה לרעשים, לא לשיקול דעת. ומי שלוחץ חזק יותר - משפיע יותר. מנהיגות ציבורית ובוודאי חינוכית, נבחנת דווקא ביכולת לא לזגזג. לא לשנות כיוון לפי לחצים רגועים. אלא להחזיק החלטות יציבות, עקביות והוגנות גם כשיש רעש. ובתוך כל זה, אני מרגישה חובה לומר גם את הדבר הבא נציגת עתניאל במליאה איננה מייצגת את דעת הרוב ביישוב. קולה איננו קול הקהילה. וההחלטה שמתקבלת כאן אינה יכולה להיות בדרך שעתניאל הסכימה.

אריאל שרגא: רגע רגע אמרת שהיא מייצגת והיא לא פה, בבקשה תזלגי על זה.

אלקנה נווה: היא לא פה והלשון הרעה יצאה נגדה בשבוע האחרון.

אלירם אזולאי: קובי, קובי דיברנו בתחילת המליאה על זה, די, תעצרו את זה. די, נו. אלקנה.

אלקנה נווה: כמו העובדות

46

אלירם אזולאי: אלקנה, אלקנה, ביקשת שזה, די. חבר'ה, שנייה. יסכה תסיימי.

יסכה מרק: ההחלטה שמתקבלת כאן איננה יכולה לזהות בכך שעתניאל הסכימה. אני מתקשה להאמין שזו דרכה של המועצה שלנו. מועצה שמכירה את המחירים שמשפחות משלמות כאן, שמכירה את הילדים ולא רק את הטבלאות. אני מבקשת מכם לעצור רגע לפני החלטה בלתי הפיכה. ולבחור בפתרון שאיננו או אלא גם וגם. לא לבנות עתיד על חשבון הרס של מה שעובד. כי בסוף כשילד מתקשר ואומר, אבא, בוא לקחת אותי, הוא לא מחפש תכנון אזורי, הוא מחפש יציבות, הוא מחפש בית. תודה.

אלירם אזולאי: חברים מהתושבים, עוד מישהו רוצה להתייחס? אוקיי, אנחנו ניגשים להצבעה. שניה לפני ההצבעה, אני רוצה להגיד רגע את מה שאנשים פה שאלו. ואמר את זה אלעזר גם בתחילת הדברים שלו וגם במהלך הסקירה שלו, בסופו של דבר ההמלצות של הוועדה, היו כאלה שמה שהנחה אותם זה הסכמה ציבורית רחבה וגדול השלום ולכן אנחנו הולכים להצבעה כרגע על ההמלצות של הוועדה כפי שהן הוצגו כאן.

אלקנה נווה: אני חושב שזה יהיה רשום שלא אחר כך ההוא הבין את זה ככה.

אלירם אזולאי: ההצבעה, ההמלצות הן כאן מולנו.

מאיר כהן: בתוספת חתימה. נגיד את זה בצורה ברורה שייכנס לפרוטוקול. ללא זה.

אריאל שרגא: חתימה שמה?

מאיר כהן: התחייבות. של הישיבה החדשה בעתניאל, צור לבבי, לקלוט את תלמידי האזור לפנימיה.

זיו שפירא: זאת לא שאלה. זאת הנחיה, זה לא שאלה

אלקנה נווה: רגע, מאיר, אבל אני רוצה שזה יהיה יותר

אלירם אזולאי: שניה, חבר'ה, אלקנה, זה לא מה שאתה רוצה, בסדר? אני אומר המוסד האזורי, אמרתי לכם, יש לו הגדרות מאוד ברורות בהסכם רשת. אוקיי! שנייה, חבר'ה. הנה, זה פה, זה נמצא פה מולכם. הסכם הרשת, שנמצא היום באולפנה והסכם רשת שהוא הנוסח שמשרד החינוך בעצם מאפשר למוסדות שש שנתיים לעבוד, הוא הסכם הרשת האזורי. שיעבוד גם בישיבה התיכונית האזורית הפנימית צור לבבי.

זיו שפירא: זה המסמך המנחה, לא?

מאיר כהן: הסכם רשת זה אומר שאני אבין

אלקנה נווה: אלירם, שזה אומר שבהסכם הזה הם כפופים לרשות בכל דבר שמה או שהם לא כפופים?

אלירם אזולאי: כן, זה אומר שזה מוסד אזורי.

אלקנה נווה: זה אומר שהרשות בוחרים את מנהל המוסד לצורך העניין?

אלקנה נווה: אתה בורח מלענות

אלירם אזולאי: אני לא בורח

אלקנה נווה: אני רוצה להבין האם זה כולל הכול? או שיש דברים שהם לא נכונים

אלירם אזולאי: אני אומר גם בתוך הדבר הזה, יש פה עניין גם של שיח שעדיין לא קרה וצריך לקרות בדיוק של הדבר הזה. בין המכתב של צור לבבי לבין ההתחייבות שאנחנו מדברים עליה היום. הרב ישראל, היית רוצה להתייחס לעניין הזה? לא.

אלקנה נווה: על מה אנחנו מצביעים אם אין התחייבות?

אלירם אזולאי: אנחנו מצביעים על המלצות הצוות. אוקיי! נושא הישיבה התיכונית האזורית הפנימיתית הוא התניה של חלק מהמלצות הצוות. בסדר? ודבר נוסף, שנייה, ודבר נוסף שאני רוצה כן להוסיף להחלטה, שהצוות ימשיך כצוות מעקב וייתן דיווח, אנחנו נחליט עם זה בעוד חצי שנה, שנה. ואנחנו נקבל על העניין הזה דיווח בהמשך בעוד כשנה. חברים, אנחנו מעלים את הנושא להצבעה. לא, לא, קובי, די.

48

קובי בן גרא: אז אני אגיד את זה עכשיו שפשוט ירשם בפרוטוקול. אני תומך בדבר הזה, אני מתנגד להשאיר את ההרשאה שם, באור עתניאל. אני מבחינתי האירוע הזה עדיין לא מסתיים. בסדר, רק שלא

אלירם אזולאי: אנחנו מעלים את המלצות הצוות כמו שהן, אנחנו לא מפצלים את ההמלצה. חברים, חברים, מי נגד המלצות הצוות? מי נמנע? אחד נמנע. מי בעד? חבריה, אין הסתייגויות, אנחנו מצביעים על הכל. מי שרוצה להתנגד, שיתנגד על הכל. כרגע ההצבעה על הבעד ועל כל המלצות הצוות. 11 בעד. ההצעה עברה, תודה רבה חברים.

החלטה: המליאה מאשרת את מסקנות הוועדה המצ"ב	
נמנע - 1	
אושר - 11	

רון כהן

גזבר

אלירם אזולאי

ראש המועצה

מועצה אזורית הר חברון
פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 1-26
מיום 20/01/2026, ב' שבט תשפ"ו

1. אישור תב"רים

אלירם הציג לחברי המליאה את התב"רים

החלטה: לאשר את רשימת התב"רים המצ"ב ואת ההלוואות עפ"י תנאים המיטביים שיושגו ע"י הבנקים
אושר – פה אחד

2. ישיבה תיכונית

אלעזר כהן הציג לחברי המליאה את מסקנות ועדת ההיגוי

החלטה: המליאה מאשרת את מסקנות הוועדה המצ"ב
נמנע – 1
אושר – 11

חנן כהן

גזבר

אלירם אזולאי
ראש המועצה

מליאה 1-26
תב"רים חדשים

מס תב"ר	נושא	סכום התב"ר	סכום למקור	מקורות	אחריות
2264	רכש רכב באדוירים	170.000	170.000	משרד הביטחון	ביטחון
הרשאה של משרד הביטחון					
2265	שיפור המוכנות לחירום 2025	132.000	132.000	משרד הפנים	ביטחון
הרשאה של משרד הפנים לריכוש ציוד ליחידת סע"ר רשותי					
2266	שיפוץ והתאמה למועדון פיס מהולתי	430.668	430.668	מפעל הפיס	הנדסה
הרשאה של מפעל הפיס למרכז חוסן כרמל					
2267	בינוי מבנה נוער טנא	1.916.850	1.916.850	משרד החינוך	הנדסה
הרשאה של משרד החינוך					
2268	תכנון התב"ע להרחבת אזור התעשייה שמעה מיתרים	2.000.000	2.000.000	משרד הכלכלה ותעשייה	הנדסה
הרשאה של משרד הכלכלה והתעשייה					
2269	ישיבה תיכונות מיתרים	7.000.000	7.000.000	הלוואת פיתוח	הנדסה
בקשה עקרונית להתחלת תכנון וביצוע ההלוואה תילקח בהתאם לל"ז בדרש					
2270	משאית אשפה	1.150.000	1.150.000	הלוואת פיתוח תשתיות	הנדסה
רכישת משאית אשפה לפינוי זבל					

הגדלות/ הקטנות

תב"ר	נושא	סכום התב"ר המקורי בש"ח	הגדלה ב- (הקטנה)	סה"כ כולל הגדלה (הקטנה)	סכום עדכני	מקורות	אחריות
2248	מרכז טיפולי רגשי נפשי	214.500	35.500	250.000	250.000	משרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי	הנדסה

שינוי מקור מימון והגדלה. לפני כן היה דרך קרן ישראל אחת

59

רון כהן

גזבר

אלירם אזולאי

ראש המועצה